

Uusi Kansallinen

Kansallismuseon lisärakennuksen
arkkitehtuurikilpailu, arvostelupöytäkirja

Uusi Kansallinen
arkkitehtuurikilpailu

Sisältö

0. Yleistä.....	4
0.1 Kilpailun tarkoitus.....	4
0.2 Kilpailualueen ja sen ympäristön suunnittelutilanne	4
1. Kilpailujärjestely.....	5
1.1 Kilpailun järjestäjä.....	5
1.2 Aikataulu.....	5
1.3 Palkintolautakunta	5
2. Kilpailutehtävä	6
2.1 Kilpailun muoto ja osanotto-oikeus	6
2.2 Kilpailutehtävän tausta	6
2.3 Kilpailualue.....	6
2.4 Kilpailun tavoitteet	6
3. Saapuneet kilpailuehdotukset	6
4. Kilpailun yleisarvostelu	7
4.0 Yleistä	7
4.1 Yleisote ja arkkitehtuuri.....	8
4.2 Kaupunkikuva.....	8
4.3 Ulkotilojen muodostus.....	9
4.4 Rakentamisen suhde vanhaan ympäristöön	9
4.5 Sisätilat	10
4.6 Toimivuus	10
4.7 Toteutettavuus	11
4.8 Jako luokkiin	11
5. Ehdotuskohtaiset arvostelut	12
5.1 Palkintoluokka	12
5.2 Yläluokka	15
5.3 Keskiluokka.....	19
5.4 Perusluokka	24
6. Kilpailun tulos	27
6.1 Päätös palkintojen jakamisesta	27
6.2 Suositus jatkotoimenpiteistä.....	27
6.3 Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus.....	27
6.4 Nimikuorten avaus	27
Allekirjoitukset	43

Kuvat: Museovirasto ja kilpailun osanottajat.

Museovirasto
Museiverket
Finnish Heritage Agency

KANSALLISMUSEO
NATIONALMUSEUM
THE NATIONAL MUSEUM OF FINLAND

Sennaatti

0. Yleistä

0.1 Kilpailun tarkoitus

Uusi Kansallinen – uusi toimintakonsepti

Lisärakennus rakennetaan Herman Geselliuksen, Armas Lindgrenin ja Eliel Saarisen suunnitteleman, historiallisesti arvokkaan päärakennuksen yhteyteen. Uudet tilat mahdollistavat Suomen kansallismuseon tehtävän mukaisen, monimuotoisen toiminnan. Lisärakennus on välttämätön nykyaikaiselle näyttelytoiminnalle. Lisäksi sen halutaan mahdollistavan kokonaan uudenlaisia toimintamalleja ja muodostuvan monenlaisen yhteisöjen ja erilaisten yleisöjen kohtaamispaikaksi.

Uudistiloissa on tarkoitus tuottaa Kansallismuseon oman ohjelmiston lisäksi muita tapahtumia, esityksiä ja tilaisuuksia. Uudet tilat ovat muunneltavia ja sopivat muokattavaksi esimerkiksi esittävien taiteiden käyttöön. Niissä voidaan tarvittaessa toimia myös itsenäisesti museon toiminnoista ja aikatauluista riippumatta. Myös iltaisin toimivat ravintolapalvelut ovat keskeinen osa uudistiloja. Pihapiisto tarjoaa ainutlaatuisen miljöö ja ympäri vuoden toimivat puitteet sekä vapaaseen että organisoituun toimintaan. Uusi Kansallinen palvelee kokonaisuutena myös tulevaisuuden toimintoja, joita ei voida vielä ennakoida.

Nykyisen museorakennuksen tilat voidaan hyödyntää aiempaa paremmin pysyväisluontoisille näyttelyille. Ne käsittelevät Suomen vaiheita esihistoriasta nykypäivään. Lisäksi vaihtuvien näyttelyiden siirtyminen lisärakennukseen tekee mahdolliseksi esitellä laajemmin mm. ainutlaatuisia suomalais-ugrilaisia ja maailmankulttuurien kokoelmia. Uudistuksen jälkeenkin nykyinen museorakennus on elävä ympäristö, jossa edelleen tuotetaan tapahtumia ja pop up-näyttelyitä.

Museokauppa, kokouspalvelut sekä kahvila saavat entistä vahvemman profiilin. Nykyisen museorakennuksen ainutlaatuisuus korostuu lisärakennuksen rinnalla.

0.2 Kilpailualueen ja sen ympäristön suunnittelutilanne

Kilpailualue, Kansallismuseon tontti, sijaitsee Helsingin Etu-Töölössä, Mannerheimintien varrella, Finlandiatalon ja Kansalaistorin kulttuurirakennusten välittömässä vaikutuspiirissä.

Kansallismuseolla on tärkeä rooli alueellisena, kansallisena ja myös Suomen kansainvälisenä vetovoimatekijänä.

Yleiskaava

Helsingin yleiskaavassa (2016) suunnittelualue on Liike- ja palvelukeskustan aluetta (C1). Kaavamääräyksen mukaan aluetta kehitetään toiminnallisesti sekoittuneena kaupan ja julkisten palvelujen, toimitilojen, hallinnon, asumisen, pihapiistojen, virkistys- ja liikuntapalvelujen sekä kaupunkikulttuurin alueena. Rakennusten maantasokerrokset ja kadulle avautuvat tilat on osoitettava pääsääntöisesti liiketilaksi. Alue on kävelypainotteen.

Asemakaava

Tontilla on voimassa asemakaava vuodelta 1977. Tontti on merkitty museotoimintaa palvelevien rakennusten korttelialueeksi (YM). Tontin rakennukset on merkitty suojeltavaksi ark-merkinällä: tontin osa, jolla oleva rakennus on kulttuurihistoriallisesti tai rakennustaiteellisesti arvokas. Rakennusta ei saa purkaa, eikä siinä saa suorittaa sellaisia muutos- tai lisärakennustöitä, jotka turmelevat julkisivujen vesikattojen tai sisätilojen kulttuurihistoriallista arvoa tai tyyliä.

Tontille on annettu suojeleva S-merkintä: tontti, jonka miljöökokonaisuus on kulttuurihistoriallisesti ja rakennustaiteellisesti arvokas. Tontilla olevia rakennuksia ei saa purkaa eikä niissä saa suorittaa sellaisia lisärakennus- tai muutostöitä, jotka turmelevat julkisivujen tai sisätilojen kulttuurihistoriallista tai rakennustaiteellista arvoa ja tyyliä. Myöskään ei saa tehdä muutostöitä, jotka turmelevat tai muuttavat piha-alueen alkuperäistä luonnetta.

Pihan osalle on annettu la-merkintä oleskelua ja leikkipaikkoja varten. Kansallismuseon ja vaunuhallin väliin on merkitty 4000 km² maanalaisista tilaa sekä yksikerroksinen piharakennus. Rakennusoikeus on käytetty kallioiden toteutuksen yhteydessä.

Osalla tontin aluetta on lisäksi voimassa maanalainen asemakaava vuodelta 2001, joka sallii pysäköintilaitoksen kulkuyhteyden rakennettavaksi tason -18 ja +3 väliin. Kansallismuseon omat kallioiden sijoittuvat osin tälle alueelle. Tontin käyttötarkoitus ei muutu hankkeen myötä. Tontilla ei ole vapaita rakennusoikeutta. Asemakaava tullaan muuttamaan kilpailun tuloksen perusteella.

1. Kilpailujärjestely

1.1 Kilpailun järjestäjä

Kilpailun järjestivät Museovirasto, Suomen Kansallismuseo ja Senaatti-kiinteistöt.

Arvostelupöytäkirja on käännetty ruotsiksi ja englanniksi. Mikäli erikielisissä teksteissä on eroja, suomenkielinen teksti on määräävä.

1.2 Aikataulu

Kilpailun 1. vaihe

- Kilpailu alkoi 10.1.2019.
- Kilpailun aloitusseminaari Kansallismuseon auditoriossa 28.1.2019.
- Kilpailukysymykset 14.2.2019 klo 12.00 mennessä. Kilpailijat esittivät yhteensä 147 kilpailuohjelmaa ja sen liitteitä sekä kilpailujärjestelyä koskevaa kysymystä. Palkintolautakunta vastasi kysymyksiin 21.2.2019.
- Kilpailu päättyi 4.4.2019 kello 15.00.
- Kilpailun ensimmäinen vaihe ratkaistiin 3.6.2019. Kilpailun toiseen vaiheeseen valittiin viisi ehdotusta. Kilpailun toiseen vaiheeseen valituille ilmoitettiin valinnasta heti ratkaisun jälkeen.
- Toiseen vaiheeseen valituille annettiin ehdotuskohtaiset lisäohjeet.

Kilpailun 2. vaihe

- Kilpailu alkoi ensimmäisen vaiheen ratkaisemisen ja lisäohjeiden antamisen jälkeen kesäkuun 2019 lopulla. Kilpailun toiseen vaiheeseen valitut ehdotukset julkistettiin, tekijätiedot pysyivät salaisina.
- Kilpailukysymykset 28.8.2019 klo 12.00 mennessä. Kilpailijat esittivät yhteensä 12 kilpailuohjelmaa ja sen liitteitä ja kilpailujärjestelyä koskevaa kysymystä. Palkintolautakunta vastasi kilpailukysymyksiin 6.9.2019. Samassa yhteydessä annettiin myös lisäohjeita kilpailun arvosteluvaiheessa suoritettavaa ehdotusten mallinnusta silmällä pitäen.
- Kilpailu päättyi 18.10.2019 kello 15.00.
- Kilpailun toinen vaihe ratkaistiin 19.11.2019.

1.3 Palkintolautakunta

Puheenjohtaja

- Senaatti-kiinteistöt, operatiivinen johtaja, arkkitehti safa **Juha Lemström**

Palkintolautakunnan jäsenet

- Opetus ja kulttuuriministeriö, ylijohtaja **Riitta Kaivosoja**
- Museovirasto, pääjohtaja **Juhani Kostet**
- Suomen kansallismuseo, ylijohtaja **Elina Anttila**
- Museovirasto, yliarkkitehti, arkkitehti safa **Helena Hirviniemi**
- Museovirasto, arkkitehti **Tomi Nikander**
- Helsingin kaupunki, yksikön päällikkö, arkkitehti safa **Janne Prokkola**
- Helsingin kaupunki, toimialajohtaja, arkkitehti safa **Mikko Aho**
- Second Thought Placemaking Agency, tuottaja **Jaakko Blomberg**
- Suomen Arkkitehtiliiton nimeämä arkkitehti safa, professori **Jyrki Tasa**
- Suomen Arkkitehtiliiton nimeämä arkkitehti safa **Jaana Tarkela**

Palkintolautakunnan sihteeri

- arkkitehti safa **Jyrki Tiensuu**

Palkintolautakunnan asiantuntijat

Kilpailuohjelmassa esitetyt asiantuntijat

- Helsingin kaupungin kaupunkiympäristön toimiala, lupatiimin päällikkö, arkkitehti safa **Ulla Vahtera**
- Maisema-arkkitehti **Gretel Hemgård**

Muut asiantuntijat

Kustannusasiantuntijat

- erityisasiantuntija, kustannusohjaus **Ulla Kauranen**, asiantuntija, kustannusohjaus **Ilkka-Matti Tuononen**, Senaatti-kiinteistöt
- kustannusasiantuntija, arkkitehti **Eeva-Riitta Mäntyniemi**, kustannusasiantuntija, RI **Juha Virtanen**, A-Insinöörit Oy

Palo- ja pelastusasiantuntija

- paloturvallisuussuunnittelija **Sami Hämäläinen**, Paloässät Oy

Rakenneasiantuntija

- toimialajohtaja, DI **Jukka Ala-Ojala**, Sitowise Oy

Talotekniikka

- talotekniikkaryhmän päällikkö, sähkö **Pasi Hyypä**, talotekniikan asiantuntija, LVIA ja energia **Ville Isomäki**, Senaatti-kiinteistöt

Kilpailun 2. vaiheen 3D-animaatiot laati Tietoa Finland Oy

Kilpailusalaisuuden säilymistä turvaamiseksi yhteyskonsulttina kilpailijoiden ja palkintolautakunnan välillä toimi projekti-insinööri **Annukka Laurila**, A-Insinöörit Oy.

2. Kilpailutehtävä

2.1 Kilpailun muoto ja osanotto-oikeus

Kilpailu oli yleinen kaksivaiheinen arkkitehtuurikilpailu. Kilpailun ensimmäinen vaihe oli avoin kaikille Euroopan unionin ja sen hankintalainsäädännön piiriin kuuluvien maiden kansalaisille voimassa olevien sopimusten ja lakien mukaisesti. Kilpailun toiseen vaiheeseen palkintolautakunta valitsi kilpailun ensimmäiseen vaiheeseen hyväksytyistä ehdotuksista viisi parhaaksi ja kehityskelpoisimmaksi arvoitua kilpailuehdotusta.

2.2 Kilpailutehtävän tausta

Suomen kansallismuseo on kansallinen kulttuurihistoriallinen museo, joka toimii useissa kohteissa eri puolilla Suomea. Mannerheimintie 34:ssä sijaitsevan päämuseon lisäksi Kansallismuseon kohteisiin kuuluvat Seurasaaren ulkomuseo, Tamminiemi, Hvitträsk, Hämeen linna, Olavinlinna, Louhisaari, Langinkoski ja Suomen merimuseo. 1700-luvulta alkaen muodostuneet kulttuurihistorialliset kokoelmat ovat Suomen vanhimmat ja laajimmat. Ne käsittävät suomalaista historiallista ja etnografista aineistoa sekä ainutlaatuista kulttuuriesineistöä ympäri maailmaa. Useat eri tahoilla kootut kokoelmat yhdistettiin 1893 Valtion historialliseksi museoksi. Museo nimettiin Kansallismuseoksi Suomen itsenäistyttyä. Kansallismuseo toimii Museoviraston alaisuudessa.

Kansallismuseon eri kohteilla on historialliseen ja alueelliseen kontekstiin perustuvat konseptinsa, jotka yhdessä muodostavat kokonaisuuden kansallista, valtakunnallista ja valtiollista kulttuuriperintöä. Ne toteuttavat museon roolia pitkäjänteisenä ja yhteiskunnan muutoksessa aktiivisesti vaikuttavana instituutiona. Kohteiden vaihtuvat näyttelyt käsittelevät ajankohtaisesti kiinnostavia ilmiöitä korostaen kulttuurin moninaisuutta ja jokaisen oikeuksia määritellä ja käyttää kulttuuriperintöä. Ohjelmisto avartaa kuvaa suomalaisuudesta ja sen globaalista toimintaympäristöstä. Eri kulttuureja ja näkökulmia edustavat näyttelyt ja tapahtumat ovat tärkeitä Suomea käsittelevien teemojen rinnalla. Vaihtuvien näyttelyiden painopiste on Kansallismuseon päämuseossa. Laajempia näyttelyitä toteutetaan lisäksi Hämeen linnassa ja Suomen merimuseossa.

Museon oman ohjelmiston lisäksi palveluita ja toimintaa tuotetaan yhteistyössä monien eri kumppaneiden kanssa, ja museon tilat ovat vuokrattavissa erilaisiin tilaisuuksiin, juhliin ja kokouksiin. Museon laajalla pihapuistoalueella järjestetään aktiivisesti tapahtumia. Tilojen monipuolinen käyttö vahvistaa tulopohjaa ja madaltaa kynnystä uudenlaisten kävijäryhmien tavoittamiseksi. Museon kävijäpohja pyritään pitämään mahdollisimman laajana. Keskeisiä kohderyhmiä ovat mm. lapset ja nuoret sekä matkailijat. Tapahtuma- ja näyttelyohjelmisto suunnataan erilaisille ryhmille siten, että museo voi palvella niin laajoja yleisöjä kuin suppeampia kohderyhmiäkin.

Kansallismuseossa on toteutettu korjaus- ja muutostöiden menpiteitä useaan otteeseen. Laajemmin rakennusta on korjattu 1980-luvulla ja vuosina 1998–2000. Viimeisen hankkeen yhteydessä toteutettiin mm. uusi auditorio, maanalaisia varastoja, katutasen esteetön sisäänkäynti ja kaikki näyttelytilat muutettiin olosuhdehallituiksi. Torni peruskorjattiin 2015–2016.

2.3 Kilpailualue

Kilpailualue, Kansallismuseon tontti, sijaitsee Helsingin Etu-Töölössä, Mannerheimintien varrella, Finlandiatalon ja Kansalaistorin kulttuurirakennusten välittömässä vaikutuspiirissä. Kansallismuseolla on tärkeä rooli alueellisenä, kansallisena ja myös Suomen kansainvälisenä vetovoimatekijänä.

Kaikilta sivuiltaan muurin ympäröimä tontti rajautuu Aurorankatuun, Museokatuun, Töölönkatuun, Cygnaeuksenkatuun ja Mannerheimintiehen. Muurin sisäpuolinen pihapuistoalue on kokonaisuudessaan kilpailualue, jolla muutokset ovat mahdollisia.

2.4 Kilpailun tavoitteet

Lisärakennus rakennetaan Herman Geselliuksen, Armas Lindgrenin ja Eliel Saarisen suunnitteleman, historiallisesti arvokkaan päärakennuksen yhteyteen. Lisärakennus mahdollistaa suurten ja vaativien kansainvälisten näyttelyiden tuottamisen Kansallismuseoon. Näyttelyiden lisäksi muunneltavat tilat soveltuvat monenlaisten kulttuuri-, taide- ja vapaa-ajan tapahtumien, konferenssien ja tilaisuuksien järjestämiseen. Lisärakennukseen sijoitetaan myös Kansallismuseon pääasialliset ravintolapalvelut terasseineen.

Nykyinen museorakennus, lisärakennus sekä kaupunkitapahtumien ja yhteisöjen käytössä ympäri vuoden toimiva avoin pihapuisto luovat ainutlaatuisen kokonaiskokemuksen. Konseptin ytimessä on kulttuurista monimuotoisuutta alleviivaava näkökulma suomalaiseen yhteiskuntaan, sen kulttuuriperintöön ja kehitykseen. ”Uusi Kansallinen” on toiminnallinen ja arkkitehtoninen uudelleentulkinta kansallisen käsitteestä. Lisärakennus symboloi kulttuurin muutosvoimaa sekä kansallisen identiteetin rakentumista monikulttuuriselle arvopohjalle ja yhteiselle vastuulle tulevaisuudesta.

Uusi lisärakennus on esteettisesti, teknisesti ja taloudellisesti kestävä ja toteuttamiskelpoinen. Sen vuoropuhelu kansallisromanttisia viittauksia sisältävän historiallisen rakennuksen kanssa luo puhuttelevan, kunnianhimoisen ja kiinnostusta herättävän arkkitehtonisen kokonaisuuden. Oman aikamme Suomi-kuvan tulkina uusi lisärakennus toteutetaan puhtaan ympäristömyönteisen teknologian, kestävä rakentamisen ja ekologisen ajattelun vaatimusten mukaisesti. Lisärakennus luo puitteet sekä museon omille, että myös eri tahojen tuottamille vaihtuville näyttelyille, tapahtumille ja esityksille.

Kansallismuseon monipuolisen, kansainvälisesti korkeatasoisen ohjelmiston tavoitteena on laajentaa ymmärrystä kulttuurisesti monimutkaisesta ja rikkaasta elinympäristöstämme. Museo vahvistaa toiminnallaan kulttuuriperinnön merkitystä ihmisten ja yhteiskunnan voimavarana, lisää historian ja kulttuuriperinnön lukutaitoa ja auttaa hahmottamaan niiden vaikutuksia elämäämme ja tulevaisuuteemme. Yhä tärkeämpänä museon tehtävänä näkyy kulttuurisen muutoksen tukeminen ekologisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti hyvinvoivan yhteiskunnan rakentamiseksi.

3. Saapuneet kilpailuehdotukset

Kilpailuun saapui 185 kilpailuohjelman mukaisesti toimitettua ehdotusta, jotka kaikki päätettiin ottaa arvosteltaviksi.

4. Kilpailun yleisarvostelu

4.0 Yleistä

Herman Geselliuksen, Armas Lindgrenin ja Eliel Saarisen suunnitteleman, arkkitehtonisesti ja kulttuurihistoriallisesti merkittävän rakennuksen yhteyteen rakennettavan lisärakennuksen suunnitteleminen on haastava asetus.

Kilpailuun tuli varsin suuri määrä ehdotuksia, 185 kpl. Niiden joukosta löytyi erinomainen valikoima ratkaisuvaihtoehtoja. Tehtävän vaikeutta osoittaa se, että arkkitehtonisen laadun, luonteen ja toimivuuden liitto onnistui vain harvoissa. Voimakkaan yleisilmeen luominen uudisosalle siten, että se muodostaisi arkkitehtonisesti korkeatasoisen kokonaisuuden vanhan museorakennuksen kanssa ja täyttäisi kilpailuohjelman toiminnalliset tavoitteet, on ollut vaativa suunnittelutehtävä.

Nykyarkkitehtuuri on varsin moninaista. Keskeistä on pohtia ajan ilmiöitä ja tavoitteita. Toisaalta arkkitehtuurin keskeiset keinot, ne joilla syntyy rakennustaiteen laatu ja sen suorastaan mystiset ulottuvuudet, ovat varsin pysyviä. Ihmistä puhuttelevat tilojen ja materiaalien muodonanto, mittasuhteet, rytmi, materiaalin tuntu ja edellä mainituista asioista ilmenevät merkityssisällöt. Aikaa kestävä museo-arkkitehtuuri on ennen kaikkea taiteellisesti laadukasta täyttäen samalla toimintaa ja vetovoimaan liittyvät tavoitteet. Kestävän kehityksen ja toiminnallisen joustavuuden huomioon ottaminen rakentamisessa on muodostunut jo itsestäänselvyydeksi.

Rakennussuojelun painotus näkyy monessa ehdotuksessa Maanpäällinen uudisrakentaminen on useimmiten irrotettu vanhasta museorakennuksesta, jonka arkkitehtuuriin on haluttu koskea mahdollisimman vähän. Pihapuistoa on sen sijaan käsitelty usein tarpeettoman voimakkaasti. Vanhojen puistokäytävien muodon säilyttäminen sinällensä ei liene olennaista, mutta puistomaisuuden ja joustavan käytön säilyminen on tärkeää.

Sopivan kaupunkikuvallisen lähestymiskulman löytäminen ei myöskään ole ollut itsestään selvää. Kaupunkikuvaa ei haluta suuresti muuttaa, mutta kiinnostus uuteen rakennukseen tulee herättää. Uuden kansallisen on tärkeää ilmoittaa olemassaolostaan ja houkutella kävijöitä luokseen.

Arvosteluperusteet

Kilpailuohjelmassa mainitut arvosteluperusteet:

- Arkkitehtoninen kokonaisote ja innovatiivisuus.
- Tilaratkaisujen toimivuus, joustavuus ja monikäyttöisyys pihapuisto ja ulkoalueet mukaan lukien.
- Lisärakennuksen sijoittuminen ja luonne nykyisen Kansallismuseo-rakennuksen ja pihapuistoalueen arvo ja suojelunäkökohdat huomioiden.
- Lisärakennusosan liittyminen kaupunkikuvaan ja -rakenteeseen sekä ympäröiviin rakennuksiin.
- Rakennettavuus ja kokonaistaloudellisuus rakennuksen koko elinkaari huomioon ottaen.

Kokonaisratkaisun arkkitehtonisia ansioita ja kehittämiskelpoisuutta pidettiin arvioinnissa tärkeämpänä kuin yksityiskoh-
tien virheettömyyttä.

4.1 Yleisote ja arkkitehtuuri

Arkkitehtonisia lähestymistapoja esiintyi laajalla skaalalla minimalistisesta muodonannosta runsaaseen, myös vaihtelevasti tämän päivän ideoista historiallisia aiheita sisältäviin ratkaisuihin. Osa ehdotuksista pyrki sopeuttamaan tai alisteiseen, osa haki vanhasta museosta selkeästi poikkeavaa hahmoa.

Arvioitaessa kilpailutöitä onkin pohdittu, onko oikea lähtökohta hakea ratkaisua, joka jättää vanhan museorakennuksen ehdottomaksi arkkitehtoniseksi keskipisteeksi, vai etsiä uutta arkkitehtonista jännitettä uudisosan kautta, jolla on voimakas muodonanto, kuitenkin siten että nykyarkkitehtuurin keinoin syntyy kiinnostava vuoropuhelu historiallisen rakennuksen kanssa.

Kilpailuehdotusten arvioinnissa keskiössä on ollut myös se, miten uuden lisärakennuksen arkkitehtuuri kestää aikaa, ja toisaalta, miten se kuvastaa tätä aikaa sekä tämän hetken arkkitehtuurinäkemystä että aikamme Suomi-kuvaa.

Palkintolautakunta on ollut avoin hyvin erilaisille lähestymistavoille, edellyttäen että niissä on ollut voimakas ja selkeä taiteellinen kokonaisote, joka on hyvässä tasapainossa toiminnallisuuden ja Kansallismuseon tavoitteiden kanssa. Kilpailun 2. vaiheeseen on valittu parhaat ja kehityskelpoisimmat ehdotukset huomioiden edellä mainittu.

Merkittävä osa arviointia on myös ollut Kansallismuseon pi-
hapuiston käsittely ja kehittäminen eri ehdotuksissa. Ehdotuk-

set voidaan karkeasti jakaa seuraaviin perustyyppeihin:

- Paviljonkimainen sisäänkäyntirakennus Mannerheimintien puoleisen muurin sisäpuolella tai muualla kilpailualueella, joko kokonaan irti vanhasta museorakennuksesta tai liit-
tyen siihen kevyellä nivelellä.
- Lähes kokonaan maan alle sijoittuva ehdotus, joka näkyy pihatasolla vain pieninä aiheina.
- Maan alle sijoittuvat ehdotukset, jotka luovat uuden pihatason osan joko maan pinnan alapuolelle tai maisemoimal-
la laajennuksen kattopinnan osaksi pihatasoa.
- Kokonaan tai lähes kokonaan maan päälle sijoittuvat ehdo-
tukset, jotka sijoittuvat joko kiinni vanhaan museoraken-
nukseen tai vapaasti kilpailualueelle.

4.2 Kaupunkikuva

Kaupunkikuvan kannalta arviointikriteerinä oli lisärakennusosan liittyminen kaupunkikuvaan ja -rakenteeseen sekä ympäröiviin rakennuksiin.

Arvioinnissa selvitettiin laajennuksen vaikutusta kaupungin siluettiin, näkymäsuuntiin Mannerheimintiellä pohjoisesta ja etelästä sekä laajennuksen vaikutusta kaupunkikuvaan Töölönkadun puolella. Kaupunkirakenteelliselta kannalta arvioitiin yhteyksiä ja liittymistä ympäröivään kaupunkiin. Yleisellä tasolla arvioitiin sitä, miten laajennus ottaa kantaa ympäröivään kaupunkitilaan, sekä sitä, miten laajennus ilmentää kansallisesti merkittävän monumenttia roolia kaupunkikuvassa.

Pääosa kilpailun ehdotuksista olivat verrattain matalia tai sijoittui enimmäkseen maan alle. Laajat kaupunkikuvalliset

vaikutukset jäivät tällöin luonnollisesti melko neutraaleiksi. Kilpailussa ei nähty kaukomaisemaa tai pitkiä näkymiä muuttavia ehdotuksia tai ehdotuksia, jotka kilpailisivat korkeutensa puolesta nykyisen Kansallismuseon tornin kanssa. Kansallismuseon päävolyymien korkuisia ehdotuksia oli kourallinen. Sinänsä voidaan ajatella, että kaupunkikuva olisi voinut kestää voimakkaammankin lähestymistavan.

Ehdotusten suhde Mannerheimintien näkymiin ja kaupunkitilaan vaihteli erittäin runsaasti. Osa ehdotuksista piiloutui matalina täysin Mannerheimintien muurin taakse. Rohkeimmat ehdotukset toivat lisärakennuksen kokonaan Mannerheimintien puolelle siten, että kadun puoleinen puusto on esitetty poistettavaksi. Korkeammissa ehdotuksissa kerrokset, pienet tornit, kattorakenteet tai vastaavat pilkistivät pihaa ympäröivän muurin takaa. Sama suhde katutilaan on havaittavissa myös Töölönkadun puolella, sillä erotuksella, että Töölönkadun puolella muurissa oleva nykyinen leveä aukko tuo muutokset katutasossa näkyvämmiksi. Laajennus onkin useassa ehdotuksessa enemmän läsnä Töölönkadun suuntaan kuin Mannerheimintien suuntaan. Kaupunkikuvalliset vaikutukset korostuivatkin erityisesti niissä ehdotuksissa, joissa Töölönkadun puolelle on luotu uusi porttirakennus tai etupiha, tai laajennus on sijoitettu vanhan osan viereen tai siihen kiinni.

Arvioinnissa tutkittiin myös sitä, miten kilpailuehdotukset suhtautuivat Mannerheimintien puolen arvokkaaseen puuriin. Arvostelulautakunta katsoi, että puut ovat kaupunkikuvallisesti merkittäviä. Niiden poistaminen on ele, joka vaatii perusteluja ja jonka on tuotava lisäarvoa kaupunkikuvaan. Muurin paikalle sijoittuva lisärakentaminen katsottiin niissä tapauksissa luonteviksi, jolloin luodaan kokonaan uusi julkisivu Mannerheimintien puolelle ja mikäli laajennus selkeästi liittyy museon uudella ja kiinnostavalla tavalla Mannerheimintiehen.

Kilpailussa tehtävänä oli myös tutkia, miten museo avautui toiminnallisesti ympäröivään kaupunkirakenteeseen nykyistä paremmin. Tähän esitettiin useita eri lähestymistapoja. Luontevaksi osoittautui esittää tontille nykyistä laajempaa sisäänkäyntiä Mannerheimintien puolelle. Monessa oli pääsisäänkäyntiä korostettu Töölönkadun nykyisen ajoliittymän kohdalla. Töölönkadun ja Cygnaeuksenkadun puolen kulman avaaminen pääsisäänkäynniksi sen sijaan ei vaikuttanut luontevalta lähestymissuuntien kannalta. Eräissä ratkaisuissa ehdotettiin tunnelia idästä Mannerheimintien puolelta – tavoitteena parantaa yhteyttä Töölönlahden muihin kulttuurirakennuksiin.

Toisen vaiheen töiden kaupunkikuvallista vaikutusta tarkasteltiin lisäksi kilpailun järjestäjän laadittamien 3d-mallien perusteella.

4.3 Ulkotilojen muodostus

Kilpailuohjelman mukaan pihapuisto tarjoaa ainutlaatuisen miljöö ja puitteet tulevaisuuden toimintoille. Kuten muurin ympäröimältä puutarhalla yleensä, vierailija odottaa muurin takaa kohtaavansa jotain mieleenpainuvaa esteettistä elämystä. Monessa ehdotuksessa on tukeuduttu puiston nykyisen vaatimattoman ilmeen säilyttämiseen, vaikka uudisrakennuksen sijoittaminen olisi edellyttänyt vastapainoksi ulkotilan houkuttelevuutta lisäävää ja harkittua käsittelyä maisema-arkkitehtuurin keinoin. Ehdotusten joukosta löytyy hyviä esimerkkejä rohkeasta uudistamisesta ja samalla puutarhatilan perinteisiä piirteitä ja mittakaavaa kunnioittavasta muodonannosta (esimerkiksi nimimerkit Lähde ja BGD171727). Vanhojen puiden ja erityisesti muurin viereisen jalavarivin merkitys on ymmärretty mutta puiden säilymiseen on yleisesti suhtauduttu liian optimistisesti. Kaikki kilpailutyöt ovat säilyttäneet arvokkaan eteläisen muotopuutarhan.

4.4 Rakentamisen suhde vanhaan ympäristöön

Kilpailuehdotusten arvioinnissa on tutkittu lisärakentamisen suhdetta nykyiseen kansallismuseorakennukseen ja pihapuistoon. On tarkasteltu sitä, miten kohteen suojelutavoitteet on huomioitu ja miten lisärakentaminen ottaa kontaktia olemassa kulttuurihistoriallisesti arvokkaaseen rakennuskantaan ja ympäristöön. Lisäksi on tarkasteltu sitä, miten lisärakennus ilmentää uutta kansallista identiteettiä suhteessa historialliseen rakennusmonumenttiin ja miten ne yhdessä muodostavat kiinnostavan, uuden ja kerroksellisen museokokonaisuuden.

Arviointikriteereinä oli lisärakennuksen sijoittuminen ja luonne nykyisen kansallismuseorakennuksen ja pihapuistoalueen arvo ja suojelunäkökohdat huomioiden.

Kilpailuohjelman liitteenä oli Kansallismuseon ja pihapuiston arvottaminen, joka oli laadittu arkkitehtikilpailua ja sen tehtävänantoa ajatellen. Arvottaminen antoi hyvät taustatiedot ja reunaehdot lisärakennuksen suunnittelulle suhteessa olemassa olevaan rakennuskantaan ja pihapuistoon, ja sillä on selvästi ollut vaikutusta laadittuihin ehdotuksiin.

Kilpailuehdotuksista suurimmassa osassa rakentaminen sijoittui pääosin maan alle. Näissä maanpäällisen osan koko vaihteli pienestä sisään tulopaviljongista laajempaan lisärakennukseen, johon tyypillisesti sijoittuvat muun muassa ravintolatilat ja toinen sisäänkäynti. Pienehkön lisärakennuksen sijoittaminen suhteessa olemassa olevaan museorakennukseen ja pihapuistoon on yleisesti ollut varsin hallittua ja kohteen arvoja säilyttävää. Toisaalta hyvin vähäinen maanpäällinen lisärakentaminen jää helposti identiteetiltään heikoksi. Maanalaisesta rakentamisesta on esitetty hyvin monia erilaisia ratkaisutapoja. Osassa puistoa on muokattu liian voimakkaasti ja käytännössä sen luonne on muuttunut täysin rakennetuksi alueeksi. Ehdotuksissa, joissa pääosa rakentamisesta tapahtuu maan päällä, on rakentamisen volyyymi kasvanut niin suureksi, että olemassa oleva rakennuskanta jää alisteiseen asemaan ja kohteen arvoja menetetään.

Kilpailun arvioinnissa on kiinnitetty huomiota siihen, mikä on lisärakentamisen suhde ja liittyminen vanhaan tontilla oleviin historiallisiin rakennuksiin arkkitehtonisesti, toiminnallisesti ja suojelutavoitteiden näkökulmasta. Arvottamisessa on esitetty mahdollisia liittymäpintoja pohjissa ja julkisivuissa. Kansallismuseorakennuksen halkopiha muodostaa keskeisen linkin lisärakentamisen kannalta, ja siitä onkin esitetty monia eri ratkaisutapoja. Onnistuneimpina on pidetty selkeää ja riittävän väljästi mitoitettua yhteyttä halkopihaa hyödyntäen. Muuten voimakasta kajoamista kansallismuseorakennuksen tiloihin ja rakenteisiin on pidetty tarpeettomana ja suojelutavoitteiden vastaisena ratkaisuna. Arvottamiseen pohjautuvat, pihan puolen julkisivujen hienovaraiset uudet aukotukset on nähty mahdollisina.

Vaunuvajan ja Häkälän tilaohjelma ja suojelustatus antoivat mahdollisuuden esittää rakennuksiin uusia käyttöjä, joita ehdotuksissa on varsin niukasti. Vaunuvajalle ei usein ole esitetty mitään vartenotettavaa uutta käyttötarkoitusta. Häkälälle on esitetty lähinnä sisään tuloon ja kahvilatoimintaan liittyviä uusia käyttöjä, jotka molemmat ovat mahdollisia.

Pihapuiston osalta parhaimpina on pidetty ehdotuksia, joissa pihapuiston vihreä puistomainen luonne, reitit ja avoimuus säilyvät, vaikka puiston alle tulee laajastikin rakentamista. Puuston säilyttämisen osalta ei arvioinnissa ole otettu tiukkaa kantaa, vaan on katsottu ehdotusta kokonaisuutena – kuitenkin tavoitteena säilyttää pihapuiston puustoa sikäli kuin mahdollista. Arvioinnissa on pidetty tärkeänä luontevaa uutta sisäänkäyntiä Mannerheimintien puolelta. Tämä on johtanut muurin muutoksiin, osittaiseen aukottamiseen tai jopa purkamiseen sekä muutoksiin Mannerheimintien puoleisessa puurivissä. Muutoksia muureihin Mannerheimintien puolella on pidetty mahdollisina, kun ne tukevat kokonaisajatusta ja kun ne on toteutettu arkkitehtonisesti korkeatasoisesti.

Arvioinnissa on pidetty tärkeänä löytää kokonaisuutena ehjä, toimiva ja suojelutavoitteet täyttävä ratkaisu, jossa lisärakentamisen suhde nykyiseen kansallismuseorakennukseen ja pihapuistoon on kiinnostava, tasaveroinen sekä kulttuuri-sesti ja ekologisesti kestävä. Lisärakennus muodostaa uuden tulkinnan ja puitteet Kansallismuseon toiminnalle täydentäen olemassa olevaa.

4.5 Sisätilat

Useimmissa ratkaisuissa on kilpailuohjelman ohjaamana sijoitettu suurin osa rakennusvolyymistä, ainakin näyttelytilat aputiloihin, maan alle. Sisätilojen suunnittelussa onkin suurena haasteena ollut maanpäällisten ja -alaisten tilojen yhdistäminen luontevaksi kokonaisuudeksi sekä mielenkiintoisten tilasarjojen ja näkymien luominen. Näyttelytilojen muoto ja koko on annettu kilpailuohjelmassa, mutta aulatilojen ja muiden yleisötilojen taidokkaalla yhdistämisellä on luotu tasokkaita interiörejä.

Liittyminen vanhaan museorakennukseen on valtaosassa kilpailuehdotuksia ratkaistu maanalaisella yhteydellä. Vain muutamassa ehdotuksessa on liitetty vanhaan rakennukseen suoraan maan tasossa (mm. nimimerkit Syli, POP UP Uusi kansallinen).

Maanalainen yhteys on yleisesti luotu katettavaksi esitetyn Halkopihan kautta, onnistuneimmissa ratkaisuissa liittyminen tapahtuu ylemmältä maanalaiselta tasolta. Tällöin tilojen väliset näkymät ja orientoituvuus toimivat ja kulkureitit saadaan luonteviksi.

Parhaissa ehdotuksissa on sisäänkäyntitilat suunniteltu helposti lähestyttäväksi ja mitoitettu hyvin. Arvostelussa on pidetty hyvinä ratkaisuja, jossa Kansallismuseon puutarhaa on hyödynnetty ravintolan ulkoalueena – kuitenkin niin että ravintola on myös vanhan museon tiloista hyvin saavutettavissa.

Ansiokkaina on pidetty ratkaisuja, joissa maanalaisista sisätiloista on pystytty avaamaan mielenkiintoisia näkymiä myös ulos (mm. nimimerkit Atlas, Asuuri, Kätetty, BGD171727).

4.6 Toimivuus

Kilpailutöiden toiminnallisten vaatimusten ratkaiseminen onnistuneesti osoittautui kilpailijoille vaativaksi tehtäväksi. Lisärakennuksen vaatimat uudet kulkuväylät pihapuistossa sekä uudet yhteydet nykyisen museorakennuksen ja uuden lisärakennuksen välillä edellyttivät pihapuistolle ja museorakennukselle asetettujen suojelunäkökohtien erityistä huomiointia. Perustellut muutokset esitettiin rakenteisiin nähtiin kilpailuohjelmassa kuitenkin mahdollisina. Osassa kilpailutöitä on tarvittavat uudet kulkuyhteydet onnistuttu ratkaisemaan toiminnalliset erityisvaatimukset huomioiden.

Henkilöliikenne alueelle Mannerheimintieltä ja Töölönkadulta museon pihapuistoon ja sieltä uuteen lisärakennukseen sekä kulkuyhteys maan alaisen pysäköintilaitoksen kautta lisärakennukseen on osassa kilpailutöitä esitetty uudella ja toimivalla tavalla. Osa ehdotuksista pitäytyi vain nykyisin olemassa olevissa aukotuksissa vaikka kilpailuohjelmassa uusien ratkaisuvaihtoehtojen esittämiseen kannustettiin ja myös uusien kulkuaukkojen tekeminen pihapuiston muureihin nähtiin mahdollisena. Pihan käytön aktivoimiseksi uusien kulkuyhteyksien avaamista pihapuistoon pidettiin hyvänä ratkaisuna.

Henkilöliikenteen selkeän ja luontevan kulkuyhteyden ratkaiseminen uuteen lisärakennukseen nykyisen museorakennuksen pääsisäänkäynniltä ja sen keskihallista osoittautui kilpailijoille vaikeaksi tehtäväksi. Vaatimusten toteutuminen arkkitehtonisesti korkealaatuisella tavalla nykyinen suojeltu museorakennus huomioon ottaen ei ole helposti ratkaistavissa, ja paras ratkaisuvaihtoehto jäi ehkä vieläkin esittämättä.

Suurimmassa osassa kilpailutöitä oli Halkopiha katettu uu-

den kulkuyhteyden järjestämiseksi, mikä mahdollistaa samalla museolle uuden käyttökelpoisen sisätilan muodostumisen. Kilpailuohjelmassa pyydettyä nykyisen museorakennuksen näytelykiertoa helpottavaa uutta hissiyhteyttä ei kaikissa ehdotuksissa ollut varsinaisesti esitetty, vaan suunnittelu oli kilpailun 1. vaiheessa keskittynyt lähinnä lisärakennusosan vaatimuksiin ja sen kulkuyhteyksien ratkaisemiseen.

Lisärakennuksen monitoimitilan ja näyttelytilan tapahtumien huollon ja näyttelyiden rakentamisen edellyttämät toiminnalliset vaatimukset on useimmissa kilpailutöissä onnistuttu ratkaisemaan luontevasti. Lähes kaikissa kilpailutöissä on pystytty hyödyntämään nykyistä kalliioiloissa olevaa hissi-varausta. Monitoimitilojen huoltoyhteydet on lisäksi onnistuttu eriyttämään henkilöliikenteeltä suurimmassa osassa ehdotuksia.

Uuden ravintolan huoltoyhteytenä on samoin suurimmassa osassa kilpailutöitä onnistuttu hyödyntämään kalliioilojen hissi-varausta. Osassa ehdotuksia on uusi hissiyhteys toteutettu pysäköintitiloihin esitettyjen uusien henkilöliikenteen hissien yhteyteen, mikä on myös toimiva vaihtoehto.

Suurten esineiden kulkureitin osoittaminen ehdotettuihin maan alaisiin näyttelytiloihin oli ratkaistu ehdotuksissa monin eri tavoin. Osassa kilpailutöitä suurten esineiden siirrot on osoitettu tehtävän yleisötilojen kautta, mikä ei ole onnistunut ratkaisu. Osassa ehdotuksia siirtoja varten on esitetty erillinen tavarahissi maan pinnalta avattavan luukun kautta. Lisäksi yhtenä erikoisuutena mukana oli myös ehdotus suurten esineiden tuomiseksi näyttelytilaan kalliioilaan louhittavan uuden nostoaukon kautta.

4.7 Toteutettavuus

Kilpailuehdotusten yksi viidestä arvosteluperusteesta on rakennettavuus ja kokonaistaloudellisuus rakennuksen koko elinkaari huomioon ottaen.

Rakennettavuuden ja kokonaistaloudellisuuden kannalta kilpailualueeksi osoitettu paikka on haasteellinen. Se sijaitsee keskellä vilkkainta kaupunkirakennetta suhteellisen pienellä rakennusalueella. Kaikki ympäröivät rakennukset ovat suojeltuja ja myös piha-alueen ja puiston kohdalla on säilyvyydestavoitteita esim. naapuruston taholta.

Kilpailijat ovat lähestyneet tontille sijoittumista eri tavalla ja siinä hyvin onnistuen. Yhteydet päärakennukseen ja olemas-

sa oleviin maanalaisiin tiloihin voidaan myös ratkaista monella toimivalla tavalla. Toteutettavuuden ja kustannusten kannalta tiiviit ja keskitetyt ratkaisut ovat kustannustehokkaampia, mutta erot eivät ole ratkaisevan suuria.

Tuomaristo on tarkastellut ehdotuksia rakennettavuuden ja elinkaaren kokonaiskustannusten kannalta. Tarkastelussa on huomioitu mahdollisuutta jatkosuunnittelussa kehittää suunnitelmia, muuttamatta arkkitehtonista perusratkaisua. Toisen vaiheen jatkosuunnittelun yleisissä ja ehdotuskohtaisissa ohjeissa on tuotu esille rakennuttavuuteen ja kustannuksiin liittyviä näkökulmia. Kilpailijoilta ei ole pyydetty esitystä työmaa-aikaisista järjestelyistä. Tuomaristo on kuitenkin pienessä mittakavassa pitänyt tämänkin näkökulman mielessään arvioidessaan ehdotusten rakennettavuutta.

4.8 Jako luokkiin

Ehdotukset jaettiin neljään luokkaan seuraavasti:

- Yläluokkaan sijoitettiin ehdotukset, jotka arkkitehtoniseen ideaan pohjautuen toteuttavat arvostelukriteerit parhaiten ja valottavat kilpailutehtävää monipuolisesti.
- Yläluokasta parhaiksi ja kehityskelpoisimmiksi katsotut viisi ehdotusta valittiin kilpailun toiseen vaiheeseen, palkintoluokkaan.
- Perusluokkaan jäivät ehdotukset, jotka eivät sieltä nousseet ylemmäksi.
- Muut ehdotukset sijoitettiin keskiluokkaan.

Palkintolautakunnan tietoon on tullut, että osa kilpailuehdotuksista on jo ennen kilpailun päättymistä julkaistu ehdotuksen tekijöiden nimitietojen kanssa julkisilla verkkosivuilla. Kilpailuohjelman ja kilpailussa noudatettavien Suomen Arkkitehtiliiton kilpailusääntöjen¹ mukaan suunnittelukilpailu on anonyymi kilpailun päättymiseen (19.11.2019) saakka.

Palkintolautakunta päätti kuitenkin julkaista ehdotusten arvioinnit, jotka oli tehty ennen tekijätietojen julkaisemista, eikä tieto näin ollen vaikuttanut ehdotusten arviointiin tai sijoitukseen. Tietoon tulleet tekijätietojen julkaisut on merkitty ehdotuskohtaisiin arviointeihin merkinnällä JULKAISTU.

¹ SAFAn kilpailusäännöt: https://www.safa.fi/wp-content/uploads/2019/04/SAFA_kilpailusaannot_2008.pdf.

5. Ehdotuskohtaiset arvostelut

5.1 Palkintoluokka

Palkintoluokkaan valittiin yhteensä viisi ehdotusta:

- 60. "ASUURI"
- 89. "ATLAS"
- 98. "HAPIO"
- 99. "LÄHDE"
- 125. "KOLME PIHAA"

Kilpailun toiseen vaiheeseen valituille – palkintoluokan ehdotuksille – annettiin ehdotusten kehittämisohteet.

Yleiset ohjeet kaikille 2. vaiheen ehdotuksille

Selostus

Kilpailuehdotuksen pääperiaatteet esittävään selostukseen tulee lisätä tiivis kuvaus siitä, miten suunniteltu lisärakennus käsitteellisesti liittyy kilpailukutsun kohdassa 1.1 esitettyihin Kansallismuseon arvoihin ja tavoitteisiin sekä miten ehdotus heijastaa aikamme Suomi-kuvaa ja tulevaisuuden Kansallismuseota eli Uutta Kansallista.

Selostuksessa tulee kuvailla lyhyesti rakennuksen suhde ja liittyminen nykyiseen Kansallismuseon rakennukseen, sekä suojelutavoitteiden, ekologisen ja kulttuurisen kestävyys huomioiminen työssä.

Kulkuyhteydet ja ajoneuvojen saattoliikenne tontille

Ehdotuksessa tulee ratkaista miten uusi lisärakennus ja pihapuisto kiinnittää alueella kulkevan henkilön huomion. Lisäksi tulee ratkaista miten Uuteen Kansalliseen vierailulle tulevalle viestitään museon eri sisäänkäynneistä ja miten vierailija ohjataan pihapuistoon ja siellä olevalle lisärakennuksen sisäänkäynnille sekä sen kahvilaan/ravintolaan.

Esteettömän kulkuväylän lisääminen esimerkiksi Mannerheimintien puoleisen muurin pohjoisosaan lisäisi suunnitelmissa kohteiden saavutettavuutta ja aukaisisi pihalle uuden kulkuväylän.

Vierailijoiden ajoneuvojen saattoliikenne on syytä osoittaa tontin ulkopuolelle. Se on mahdollista toteuttaa Töölönkadulta ja Finlandiatalon pysäköintihallista. Suunnitelmissa tulee esittää yhteys pysäköintihallista lisärakennukseen. Lisäksi suunnitelmissa tulee muistaa jättää pysäköintihallin ajotunnelivaraukselle sen tarvitsema tila.

Pihasuunnitelma

Viherrakentamisen suunnitelmaa ehdotuksissa on tarkennettava. Kansirakenteiden päälle esitettävien istutuksien tulee olla toteuttamiskelpoisia. Pihapuiston tarkennetussa suunnitelmassa tulee huomioida myös alla olevien tilojen kattovaloaikat, niiden luonne, sijainti ja vaikutus pihan käyttöön.

Piha-alueelle tulee osoittaa paikka, jossa yleisötilaisuuksien (50–500 henkilöä) järjestäminen on mahdollista ja johon voi pystyttää esimerkiksi pihatapahtumien vaatimia tilapäisiä katos- ja telttarakenteita.

Asemapiirroksessa ja maantasopiirustuksessa on esitettävä maanalaisten rakentamisen laajuus. Lisäksi tulee osoittaa, miten mahdollisesti kattorakenteiden päällä oleva rakennekerros mahdollistaa istutukset.

Rakennusrungon ja pihan rakennelmien esittäminen

Nykyisen museorakennuksen purettavat rakennusosat tulee osoittaa purkuvivoin pohja- ja leikkauspiirustuksissa.

Ilmanvaihdon periaateratkaisu tulee esittää lyhyenä selostuksena. Ilmanvaihdon oleelliset tilavaraukset ja realistisesti sijoitetut konehuoneet, pääkanavien tilavaraukset sekä rakennuksen edellyttämät kuilutaraukset tulee esittää piirustuksissa. Rakennusrunko ja kantavien rakenteiden mitat on esitettävä realistisesti.

Maanalaisista tiloista pihalle nousevat rakenteet ja rakennelmat on esitettävä tarkemmin. Suunnitelmista tulee käydä ilmi, mitä kautta on suunniteltu pihan alle sijoittuvien tilojen pysty-yhteydet ulos (normaali kulku, hätäpoistuminen, ilmanvaihto, savunpoisto, huolto jne). Rakenteet ja rakennelmat on huomioitava pihan jäsentelyssä. Riittävät uloskäytävät on huomioitava. Uloskäyntien mitoitus tulee olla kilpailuohjelman mukaisesti (enintään 600–1000 henkilöä).

Nykyisen museorakennuksen sisäpihojen (Halkopiha ja Linnanpiha) mahdollinen kattaminen ja kattamistapa sekä sisäpihoille esitetty käyttötarkoitus on esitettävä piirustuksissa tarkemmin. (1:200).

Kulkuyhteydet rakennuksessa / Kaaviokuvat

Lisärakennuksen ja nykyisen Kansallismuseo-rakennuksen väliseen toimivaan ja esteettömään kulkuyhteyteen tulee kiinnittää huomiota. Myös pihan tasossa oleva kulkuyhteys nykyisen museorakennuksen ja lisärakennuksen välillä on mahdollinen, mutta sitä ei edellytetä. Lisäksi ravintolan keittiön ja ravintola-, kahvila-, varastotilojen sekä eteis- ja wc-tilojen sujuva logistiikka tulee huomioida.

Kilpailuehdotuksissa tulee osoittaa kaaviokuvoin esteettömät ja helposti hahmotettavat kulkureitit kilpailuohjelmassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti (kilpailuohjelma kohta 4). Kaaviokuvissa tulee esittää:

- A. Kulkureitti Mannerheimintieltä lisärakennuksen pääsisäänkäynnille ja ravintolaan.
- B. Kulkureitti nykyisen museorakennuksen keskihallista lisärakennuksen näyttelytiloihin. (Reitin tulee olla mahdollinen kulkematta muiden näyttelytilojen kautta).
- C. Kulkureitti nykyisen museorakennuksen keskihallista ja auditoriosta lisärakennuksen ravintolaan. (Reitin tulee olla mahdollinen kulkematta muiden näyttelytilojen kautta).
- D. Suuren esineen (15 x 3 x 3,5 m) kulkureitti maan pinnalta näyttelytilaan.

Laajuuslaskelmat

Laajuuslaskelmat tulee tehdä vastaamaan suunnitelmaa ja kilpailuohjelmaa. Rakennuksen tilat ja laajuus on pyrittävä saamaan lähelle tilaohjelmassa esitettyä.

Ehdotuskohtaiset jatkotyöohjeet

60. "ASUURI"

Ehdotuksen vahvuudet

Ehdotus kasvaa hallitun tyylikkäästi Mannerheimintien muuri-aiheesta itsenäiseksi rakennukseksi, jonka muotokieli on klassisen eleetön ja materiaaliaailma vanhaan museorakennukseen sopeutuva. Sijoittelu ja kapea runkosyvyys jättävät puistoon runsaasti tilaa.

Ehdotuskohtaiset jatkotyöohjeet

Museon sisäänkäynnin tuominen selkeästi Mannerheimintien puolelle on hyvä, mutta ehdotusta kehitettäessä tulee ratkaista, miten hallitaan sisäänkäynnin eteen kokoontuvien ihmisten vaatimia tilatarpeita esim. 600–1000 henkilön tapahtumassa. Sisäänkäynti lisärakennukseen tulisi ilmeisesti olla myös puiston puolelta kulkematta ravintolatilasta läpi. Rakennusta voisi avata vielä enemmän puiston suuntaan.

Keittiön sijoittaminen eri kerrokseen kuin ravintola on toiminnallisesti hankala. Arkkitehtuurin osalta voi vielä tutkia, voisiko rakennus ilmentää vielä paremmin Uusi Kansallinen -toimintakonseptia ja henkeä.

89. "ATLAS"

Ehdotuksen vahvuudet

Leijuvalta vaikuttavan katon muoto ja Mannerheimintien uuden sisäänkäyntiaukon sommittelu luovat arkkitehtuuri-aiheen, joka muodostaa komean parin nykyisen museorakennuksen kanssa. Sisääntuloaula ja -portaikko yhdessä kattoaiheen kanssa muodostavat vaikuttavan interiöörin.

Ehdotuskohtaiset jatkotyöohjeet

Katto kulkutasona on vielä luonnonomainen ja siitä puuttuu mm. esteetön kulku (hissi) ja kaiteet. Yleisön pääsulle sisäänkäyntirakennuksen katolle ei välttämättä ole todellista tarvetta.

Lisärakennuksen pääsisäänkäynti voisi olla luontevammin tavoitettavissa Mannerheimintien suunnalta. Sisäänkäyntirakennuksen kokoa ja etäisyyttä vanhasta museorakennuksesta tulisi tutkia tarkemmin. Ravintolan avautumissuunta on lähes pohjoiseen. Ravintolaterassin sijoittumista aurinkoisempaan ilmansuuntaan on tutkittava.

Pihan suunnittelua on lähestytty hieman kaavamaisella tavalla. Koko museon sisäpihan aluetta voi tutkia osana suunnitelmaa ja pihan uusiin mahdollisiin toimintoihin kannustetaan eläytymään. Pysäköintipaikoista luopuminen mahdollistaa pihan monipuolisemman käytön.

98. "HAPIO"

Ehdotuksen vahvuudet

Rakennus on veistoksellinen, ja siinä on käytetty taitavasti särmikästä muototeemaa. Muodonanto on vakuuttavaa ja kiinnostusta herättävää. Veistoksellinen massa jakaa ulkoalueet selkeiksi pihoiksi ollen samalla portti näiden välillä. Avoimuus maantasokerroksessa on merkittävä osa rakennuksen luonnetta.

Ehdotuskohtaiset jatkotyöohjeet

Ravintola 2. krs tasossa ei ole varsinkaan nykyisestä museorakennuksesta helposti saavutettavissa. Ravintolan ja keittiön yhteys ei ehdotuksessa ole toimiva, ja sitä tulee kehittää jatkosuunnittelussa. Ehdotuksessa voisi lisäksi tutkia ainakin kahvilan sijoittamista sisääntulopaviljongin 1. kerrokseen.

Terassien valoisuutta ja niiden avautumista on syytä tutkia edelleen. 2. vaiheen asiakirjoissa tulee esittää käytetyn puuverhouksen luonne ja periaate. Erityisesti näkyvien kattolap-
peiden verhouksen materiaalit ja rakenteet tulee esittää. 2. vaiheen havainnekuviissa tulee esittää julkisivut realistisemmin.

Töölönkadun puolen sisäänkäyntipihan käyttöä tulisi suunnitella

nitella kaikille avoimena ja houkuttelevana sisäpihana, jolle voi-
si sijoittaa myös ravintolan / kahvilan terassi.

Puutarhapiha on laaja ja siten monikäyttöinen. Puutarha on suunnitelmassa esitetty nykyisen tilanteen mukaiseksi. Suunnitelma muuttaa kuitenkin nykyisen sisäpihan luonnetta vielä aikaisempaa suljetummaksi ja intiimimmäksi ja siksi on tärkeää suunnitella piha uusiin mahdollisiin ulkotoimintoihin ja uuteen käyttöön eläytyen. Pihakansien päälle ei ole realistista esittää suuria puita eikä Mannerheimintien puoleisen puurivin säilyminen sellaisenaan ole mahdollista, jos juuristoalueella joudutaan kaivamaan.

Ehdotuksessa ei ole esitetty, missä sijaitsee kilpailuohjelman mukainen vaatesäilytystila (naulakko ja lokerikot) 100 m².

99. "LÄHDE"

Ehdotuksen vahvuudet

Ehdotuksessa on luotu epärakennusmainen valoaukkojen luoma uusi taideaiheisto museon pihapuistoon ja säilytetty nykyinen museorakennus voimakkaan itsenäisenä. Epärakennusmaisen taideaiheiston käyttö korvaamaan perinteisempää rakentamista on epäsovinnainen ja mielenkiintoinen lähtökoh-
ta museoarkkitehtuurille.

Maanalaisten tilojen plastisuus on kiehtovaa ja varioi hienosti ja modernisti nykyisessä museorakennuksessa eri tilois-
sa käytettyjä historiallisia holvirakenteita.

Ehdotuskohtaiset jatkotyöohjeet

Jatkosuunnittelussa on syytä tarkentaa pihan valoaukkojen "taideteoksenomaisuutta". Uuden sisäänkäyntipaviljongin so-
vittaminen taideaiheiden yhteyteen edellyttää sen tarkempaa tutkimista sekä lisäksi paviljongin ja valoaukkojen rakenteiden esittämistä tarkemmin. Havainnekuvat pihasta tarvitaan myös päivänvalotilanteesta.

Kulku keskihallista laajennukseen on selkeä, mutta pitkän putkimaisen portaan tilavaikutelmaa tulee kehittää. Hissin sijainti on toimiva, mutta sen toteutus kyseisessä kohdassa on erittäin vaativa. Hissin paikaksi tulisi tutkia myös muita vaihtoehtoja. Portaan nousu Halkopihalta 1. kerrokseen tulee esitetyssä pituudessaan keskihallin puolelle. Portaan tulee olla lyhyempi tai alkaa aikaisemmin.

Pihan vesiallas voisi olla pienempi, jotta pihapuiston käyttö yleisötapahtumissa olisi luontevampaa.

125. "KOLME PIHAA"

Ehdotuksen vahvuudet

Rakennuksen muodonanto on varmaotteista ja tyylikästä. Ehdotus tuo uuden herkän arkkitehtonisen aiheen Kansallis-
museon rinnalle. Siipimäinen kevyt rakennusmassa jäsentää piha-alueet hienostuneella tavalla ja mahdollistaa pihapuiston joustavat ja monipuoliset käyttötavat.

Ehdotuskohtaiset jatkotyöohjeet

Maanpäällisten rakennusosien yhdistämistä ja laajuutta olisi syytä harkita. Yhteydet ravintolan ja nykyisen museorakennuk-
sen tilojen (mm.auditorio) välillä vaativat kehittämistä. Sisäyhteys maanalaisista aulatilasta ravintolaan tulisi kehittää luonte-
vammaksi. Keittiön sijoittaminen eri kerrokseen kuin ravintola on toiminnallisesti hankala.

Saattoliikenteen ohjaaminen "arkkipihalle" tekee pihasta turhaan liikennöitävän alueen. Saattoliikenne voidaan sieltä

poistaa. Sinne voisi sijoittaa myös ravintolan terassin. Ravintolan terassi suuntautuu ehdotuksessa pohjoiseen. Ravintolan terassin suuntausta tulisi kehittää. Sisäänkäyntipaviljonki on ahdas kilpailuohjelmassa esitetylle 600–1000 hengelle.

Uusi leveä portaikko koko Halkopihan alueella vaatii muutoksia IV-konehuoneissa (esitettävä korvaavat tilat lisärakennuksesta) ja hankalia rakenteita leikkautuessaan suoraan perustusten vierestä. Halkopihalle johtavan portaikon kokoa voi vielä jatkokehittämissä tutkia.

Poistumistie reitti nykyisen museorakennuksen kautta tuhlaa tarpeettomasti kyseisen huonetilan, jolle löytyy parempia-kin käyttötarkoituksia.

Ehdotuksessa hyödynnetään museon nykyisiä maanalaisia tiloja. Ensimmäisessä nykyiset maanalaiset tilat pihan alla (AK) tulisi säilyttää ja jos niitä hyödynnetään suunnitelmassa, niin korvaavat tilat tulee esittää lisärakennuksen puolelta.

Ehdotuskohtaiset arvostelut

60. "ASUURI"

Ratkaisu on edelleen toiminnallisesti kilpailun parhaita. Siirtyminen välittävän aulatason kautta vanhaan museorakennukseen ja alapuolisiin näyttelytiloihin toimii erinomaisesti.

Ansiokas ajatus pihaa Mannerheimintien suuntaan rajavan muurin muuttumisesta osaksi uutta rakennusta on hämartyntynyt levottoman kattomuodon ja pihanpuoleisen aukotuksen vaikutuksesta.

Erityisen hyvin ehdotus toimii Halkopihan osalla; piha on katettu mutta muuten jää lähes nykyiselleen, käyttökelpoiseksi tilaksi, joka liittyy eleettömästi keskiahliin apista kiertävän portaikon avulla.

Esitetyt rakenneratkaisut ovat toimivia. Teknisten tilojen sijoittelu on epärationaalinen ja kanavareitit on esitetty vain viitteellisesti. Kilpailutyön paloturvallisuusratkaisut ovat pitkälle työstettyjä ja mietittyjä.

Maanpäällinen osa sijoittuu nykyisen jalavarivin kohdalle ja muokkautuu itse puutarhan rajamuuriksi. Puutarhan teemana on tiivis koivu-lehto osaksi kannelle istutettuna. Metsäisyyden valinta pihapiiston luonteeksi hylkää puutarhasta säilyneet kulttuuripiirteet ja sen keskelle kuuluneen väljän tilan.

89. "ATLAS"

Ehdotus on toisessa kilpailuvaiheessa jalostunut edelleen. Jatkokehitysohjeet on huomioitu ilman että uljas kokonaisote olisi heikentynyt.

Mannerheimintien muurin uuden aukon kokoa voisi jatkokehittämissä tarkentaa ja sisäänkäyntiporrasjärjestelyä kehittää

esteettömyyden näkökulmasta tasa-arvoisemmaksi.

Sisäänkäyntirakennusta on siirretty kauemmaksi vanhasta museorakennuksesta jolloin rakennusten väliin syntyy hyvin mitoitettu ulkotila, josta avautuu mielenkiintoisia näkymiä sisäänkäyntirakennukseen ja näyttelyaulaan.

Kaarevan lasiseinän ja katon suhdetta on muutettu hieman siten, että näkymässä Mannerheimintielle kattomuoto vaikuttaa vähemmän leijuvalta, mikä vähentää arkkitehtonisen komposition vaikuttavuutta. Asiaa on syytä jatkosuunnittelussa kehittää edelleen. Yleisön pääsystä katolle on jatkokehitysohjeen mukaisesti luovuttu.

Rakennukseen on lisätty pohjoispuolelle toinen sisäänkäynti ja porrasyhteys ylemmälle kellaritasolle, jolloin on parannettu saavutettavuutta Mannerheimintieltä ja myös saatu ravintola ja terassi aukeamaan parempaan ilmansuuntaan. Ratkaisu muodostaa suuren kaarevan kattopinnan alapuolisesta tilasarjasta monimuotoisemman mutta myös rauhattomamman. Sisäänkäyntijärjestelyjä tuulikaappeineen on jatkosuunnittelussa kehitettävä.

Suuren kaarevan kattopinnan näkyminen maanalaisiin aulatiloihin luo interiööriin hienon tunnelman ja on orientoitavuuden kannalta erinomainen ratkaisu. Ehdotus on toiminnallisesti erittäin hyvä, luonteva ja komea. Aulatilaja kaarevaa kattopintaa voidaan hyödyntää näyttelytoiminnassa siten että niille saadaan teemakohtaista näkyvyyttä myös ulospäin. Tilat ovat helposti lähestyttävät ja löydettävät.

Ehdotuksen muotokieli luo vaihtelevia mielikuvia kansallisesta mytologiasta futuristisiin visioihin arkkitehtonisten valiomuotojen avulla. Uusi havainnekuva pihan suunnasta vakuuttaa arkkitehtonisen kokonaisuuden kantavuudesta kauttaaltaan myös ulkoarkkitehtuurin osalta.

Vaikuttavan kattomuodon mahdollistaa erikoinen jännitetty rakenne, joka saadaan toimimaan kuvatulla tavalla jännitettynä ja paikallavalettuna. Talo- ja palotekniset ratkaisut vaativat jatkokehittelyä.

Ravintola ja terassi avautuvat hyvään ilmasuuntaan. Nurmipinnat soveltuvat hyvin vapaamuotoiseen käyttöön. Pihapiistoa voisi jatkosuunnittelussa kehittää moni-ilmeisempään suuntaan.

98. "HAAPIO"

Puu on Suomen rakentamisessa perinteinen materiaali. Tässä ehdotuksessa on löydetty puunkäyttöön uusia hienostuneita tulkintoja. Puulla on myös itseisarvonsa kestävä kehityksen kannalta, ja se on viesti tämän päivän arvoista. Ehdotuksen muodonannossa on taitavaa veistoksellisuutta ja jännitteisyyttä, mikä jatkuu hyvällä tavalla myös maanalaisiin tiloihin.

Puurakennuksen pääty kurkistaa Mannerheimintielle ker- toen uuden Kansallisen olemassa olosta. Toisaalta uusi raken- nus tuntuu jatkuvan liiankin pitkälle vanhan museorakennuk-

sen pohjoispäädyn eteen. Puistopiha säilyy laajana, joskaan sille ei ole esitetty uutta ilmettä tai houkuttelevuutta. Vanhat puurivit Mannerheimintien puolella on esitetty säilyviksi. Niille jäävä juuritila on melko kapea, ja ne vaativat siksi erityistä hoivaa.

Maanpäällinen osa on ilmeikäs ja monitulkintainen. Suoraksi leikattu itäpääty tuntuu vieraalta muuten niin jännitteiseksi muotoilussa rakennuksessa. Näköalat ravintolasta ovat rajoittuneita johtuen keskimäärin matalista ikkunoista ja itäpään wc-tiloista. Sisäänkäynnin sijoitus on hyvä tulosuunnasta riippumatta. Saapumispihaa olisi tullut ideoida ja muokata uudisrakennuksen henkeen. Tilallinen jatkuvuus sisäänkäynnistä maanalaiselle aulatasolle on vaatimaton.

Näyttelyn pystytyksen ja purkamisen vaatimat tilat ja yhteydet on huomioitu. Päänäyttelytila ja pienempi tila on eristetty visuaalisesti toisistaan. Avajaisjärjestelyjä varten aulatilat ovat hieman ahtaat. Puurakenteet, erityisesti liitokset ovat haastavia. Paanujen palonkestoon ei ole kiinnitetty huomiota.

99. "LÄHDE"

Työn muodonanto on taidokasta ja rikasta. Pyöreiden ja vaapaamuotoisten osien tematiikka ja muunnelmat ovat onnistuneita. Suuret lasiveistokset ovat hienoja ja vaikuttavia. Niiden semioottinen liittyminen Kansallismuseoon jää kuitenkin etäiseksi. Pysyvän kuvataiteen nostaminen lisärakennusta näin voimakkaasti leimaavaksi aiheeksi tuntuu abstraktisuudestaan huolimatta yksipuoliselta, jopa staattiselta.

Puistopiha säilyttää hienosti laajan ja avoimen kaupunkikeidasluonteensa monista uusista elementeistä huolimatta. Laajuuden tuntua lisää sisääntulopihaan liittäminen elimelliseksi osaksi puistopihaa. Maanalaisen tilan paikka erottuu puistossa omana kivettynä pintana valoaukkoineen ja museon sisäänkäyntineen. Muurien vieriset puurivit esitetään säilytettäväksi ehjinä. Mannerheimintien varrella niille on varattu niukasti tilaa.

Esityksessä lasirakenteiden keveys ja aineettomuus korostuvat. Niiden toteutus toivotunlaisina on teknis-taloudelli-

sesti varsin vaativa tehtävä. Uuden ravintolan toivoisi saavan paremman kontaktin puistoon maanpinnalle. Se kuten sisäänkäynti-kahvilakin ovat hieman sivussa museokokonaisuuden painopisteestä.

Sisätilojen tunnelma on persoonallinen. Aula-akselin tilallinen teema on voimakas ja taitavasti tehty. Näyttelytilat voidaan yhdistää yhdeksi kokonaisuudeksi. Näyttelyn pystytys ja purkaminen on ratkaistu toimivasti. Avajaisjärjestelyt toimivat hyvin.

125. "KOLME PIHAA"

Ehdotuksen veistoksellisesti muotoillun maanpäällisen osan liittyminen maanalaisiin tiloihin ei ole arkkitehtonisesti eikä toiminnallisesti ongelmallista. Sisääntulo on ahdas eikä yhteys vanhan museorakennuksen, maanalaisen aulatilojen ja ravintolan välillä sujuva.

Tilallisesti vaikuttava Halkopihan suuri portaikko ei ole esitetön. Maanpäällisen rakennusmassan venyttäminen vitriinimäisenä kattolyhtynä Mannerheimintien jalkakäytävälle asti ei ole luontevaa. Lasin käyttö kantavana rakenteena rohkeaa. Talotekniset ratkaisut ovat toteutuskelpoisia. Paloteknisestikin ehdotus on mahdollinen toteuttaa.

Rakennus rajaa kauniisti pihan eri alueet ja säilyttää pihapuiston luonteen. Erilliset sisääntulo- ja ravintolarakennukset ovat kuitenkin kovin lähekkäin ja käynti toimintapihalle on ahdas. Ravintolaterassi on varjon puolella. Maaston rakennuksen muotokielelle liittyvä kaareva muotoilu rajoittaa pihan monipuolista käyttöä. Niittykasvillisuus on hieman vieras valinta kaupunkiympäristössä sijaitsevalle puistopihalle. Arkipihan jäsentely suihkukaivoineen on hyvä.

5.2 Yläluokka

Yhteensä 16 ehdotusta

26. "Buena Vista"

Ehdotuksen perusratkaisu on olevaa ympäristöä voimakkaasti säilyttävä. Uusista tiloista viestii vain pelkistetty pitkä kattolyhtymäinen sisäänkäyntirakennus Mannerheimintien muurin sisäpuolella sekä muuriin esitetyt uudet aukotukset, joista osa johdattaa Vaunuvajaan sijoitettuihin ravintolatiloihin.

Muut tilat on sijoitettu maan alle kahteen kerrokseen. Lasilyhdyn alle sijoittuvasta komeasta portaasta ja aulasta avautuu vaikuttava näkymä Kansallismuseon torniin. Yhteys nykyiseen museorakennukseen on järjestetty ylemmältä maa-

nalaiselta tasolta Halkopihalle johtavan portaan ja uuden hissien kautta. Samalta tasolta on myös sisäyhteys portaan ja hissien kautta Vaunuvajan ravintolatiloihin. Huolto tukeutuu osoitetuun hissivaraukseen ja Vaunuvajan olemassa olevaan hissiin.

Sisäänkäyntijärjestelyt katutasossa Mannerheimintien puolelta ovat niukasti mitoitettut. Esteettömän yhteyden ja porasyhteyden eriyttäminen ei ole toimiva ratkaisu. Väljemmin mitoitettu sisäänkäynti todennäköisesti heikentäisi ehdotuksen selkeää ja minimalistista arkkitehtuuria.

Ravintolan sijoittaminen Vaunuvajaan on ehdotuksen perusratkaisun valossa looginen ratkaisu ja rakennukseen tehtävät aukotusmuutokset perusteltuja. Vaunuvajan poistuvien tilojen uutta sijoitusta ei kuitenkaan ole esitetty.

Ehdotuksen hallittu yleisilme jää liian vaatimattomaksi eikä muodosta Kansallismuseon tavoitteiden mukaista uutta merkikännusta.

Asiakkaiden reitit nykyisestä museorakennuksesta sekä pihapuistosta lisärakennuksen sisäänkäyntiaulaan ovat selkeät. Uusi ravintola jää hiukan etäälle muista toiminnoista sijoituessaan Vaunuvajaan. Ratkaisu mahdollistaa kuitenkin näin toteutettuna mittakaavaltaan hyvin pienen uudisrakennusosan pihalle ja jättää pihan lähes kokonaisuudessaan käytettäväksi tapahtumille.

29. "Power of tower"

Uudisrakennuksen maanpäälliset osat, tornit sijaitsevat melko lähellä vanhaa museorakennusta. Tällöin vanha pihapuisto säilyy lähes ennallaan. Tornit rajaavat vaihtelevia pihatiloja. Suhde vanhaan rakennukseen on varmaotteinen ja selkeä. Historiaan viittaava ratkaisun pääperiaate on mielenkiintoinen.

Pyramidikattoiset paviljongit muodostavat puhdasmuotoisen ja hallitun muutoteeman. Arkkitehtuuri on hieman vaatimattoman oloista. Aulakerros on laaja ja toimiva, joskin tornit olisivat voineet antaa sille lisää tilallista mielenkiintoa. Ratkaisu on keskitetty ja antaa erinomaiset lähtökohdat toiminnalliseen kehittelyyn.

Ehdotus säästää pihaa tapahtumakäytölle ja rajaa sitä nykyisen hyvin eri tyyppisiin osiin. Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen on ratkaistu kahdella uudella hissillä ja avaralla portaalla. Muutokset näin toteutettuina hyödyntävät olemassa olevia varasto- ja sosiaalitiloja, ja näille toiminnoille on osoitettukin uudet sijoituspaikat.

30. "Syli"

KUNNIAMAININTA

Uudisrakennus asettuu Mannerheimintien varteeseen sulautuen osaksi nykyistä muuria. Liittyminen vanhaan museorakennukseen on ratkaistu ansiokkaasti arkkitehtonisesti ja toiminnallisesti. Uuden "pohjoissiiven" räystäskoron liittyminen nykyisen museorakennuksen sokkelin korkoon on luonteva. Ravintolatiloiden sijainti maantasossa ja avautuminen pihalle on miellyttävää. Ravintolaan on luotu myös uusi yhteys vanhaa muuria aukottamalla suoraan Mannerheimintieltä.

Yhteys vanhaan museorakennukseen on järjestetty suoraan katutasosta, tosin muutaman porrasaskelman ja hissiyhteyden kautta. Hissi jää varsin kauas Kansallismuseon pääsisäänkäynnistä. Näyttely- ja huoltotilat sijaitsevat kahdessa maanalaisessa kerroksessa porras- ja hissiyhteydellä.

Ulkoarkkitehtuuri sekä pihalle että Mannerheimintien suuntaan on eleetöntä ja onnistunutta. Katon muotoilussa voimakkaan kupolimudon sijoittuminen ravintolan takaosan ja keittiön päälle ei ole optimaalinen ja korostaa Mannerheimintien suunnasta liikaa ravintolan sisäänkäyntiä.

Uuden siiven sijoittaminen johtaa Mannerheimintien varren puurivistön menettämiseen. Siipi tulee myös turhan lähelle Vaunuvajaa, ja syvä runko peittää suuren osan Vaunuvajan julkisivusta. Sisätilojen havainnekuvasta välittyvä arkkitehtoni-

nen muutokieli ei jatku.

Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen ja sen ravintolatiloihin on ratkaistu selkeästi. Osa nykyisen museon puolelle sijoitetuista toiminnoista on siirretty lisärakennuksen puolelle. Näyttelysalien huolto on ratkaistu selkeästi, mutta suuren esineen siirto tilaan edellyttää monimutkaisia järjestelyjä.

35. "KULTTUURIKERROS"

Uudisrakennuksen perusratkaisu on onnistunut ja ideanomainen. Sen viherkatto kasvaa maanpinnasta nousten kummuiksi, josta on leikattu reunat pois mielenkiintoisesti muotoiluilla lasipinnoilla.

Rakennus sijoittuu lähelle Mannerheimintietä, jolloin pihapuisto jää laajaksi ja käyttökelpoiseksi. Suhde vanhaan museorakennukseen on onnistunut. Vanha ja uusi rakennus ovat erilisiä ja ne liittyvät toisiinsa vain kapealla niveellä maantasossa. Tällöin sisäinen liikenne saadaan keskitetyksi ja toimivaksi.

Sisätilojen arkkitehtuuri on melko vaatimatonta. Tilamitoitus on säästeliästä. Lisärakennuksen tilojen jako eri tyyppisiin toimintoihin on toteutettu selkeästi. Lisärakennuksen katolle on aikaansaatu miellyttävään ilmansuuntaan avautuva luontevasti hyödynnettävissä oleva ulkotila. Kaarevan lasikatteen eri vuodenaikoina esiintyvät mahdolliset ongelmat (vesi/lumi) edellyttävät varmasti lisätarkasteluja. Huoltoyhteydet edellyttäisivät vielä parannuksia eri reittien selkeyttämiseksi (esim. keittiön huolto / yleisöliikenne).

45. "Väylä"

Mielenkiintoa herättävä veistoksellinen ehdotus. Tilat sijoittuvat maan alle kahteen kerrokseen ja näyttäytyvät pihatasonle jäälohkaremaisina lasisina kappaleina, joista yksi toimii sisäänkäyntirakennuksena, toisesta on erillisyhteys pihalta ravintolaan, kolmannesta haalausmahdollisuus ja neljännestä poistumistieyhteys pihatasonle. Aula ja ravintola sijoittuvat pihatasonle, mutta visuaalinen yhteys maan päälle toimii lasilyhtyjen kautta.

Yhteys vanhaan museorakennukseen on ylemmältä maanalaiselta tasolta. Samoin on esitetty yhteysmahdollisuus Vaunuvajaan, johon on sijoitettu kahvila ja yhteistiloja. Huolto toimii kilpailuohjelmassa osoitetun hissivarauksen kautta. Vaunuvajan poistuville tiloille ei ole osoitettu uutta sijaintia.

”Lohkareet” sijoittuvat pihan itä laidalle ja jättävät länsireunalle runsaasti vapaata pihapintaa. Lohkareiden muotoilu ja mittakaava ovat onnistuneet ja syntyy veistospuistomainen tila ja näkymiä pihatason alaisiin tiloihin. Muotokieli luo myös yhteyden Finlandia-talon arkkitehtuuriin.

Ehdotus ei ota yhteyttä eikä viesti olemassaolostaan Mannerheimintien eikä Töölönkadun suuntaan vaan jää salaiseksi puutarhaksi. Maanpäällisten sisäänkäyntilojen mitoitus on niukka, ja orientoituvuus maantasolta on ongelmallinen lohkariden samankaltaisuuden vuoksi.

Kulku nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen on toteutettu maanpinnalle näkyviltä osiltaan täysin toisistaan irrotettuina. Pihapuistoa on säilytetty laajasti tapahtumien käyttöön, vain ”lohkareet” jakavat osiin.

54. ”Molnet över skårorna”

Voimakas, mielenkiintoinen hyvin suunniteltu ehdotus, jossa luiskattu puistoakseli leikkaa pihapuiston vaunuvajan edessä.

Pihatilat jäsentyvät aivan uudella tavalla. Vaunuvajan eriytymistä laajasta puistopihasta voidaan pitää haittana. Ehjää pihapuistoa on kuitenkin riittävästi. Kokonaisuus on hyvin hahmotettavissa.

Arkkitehtuuri on taidokasta ja rikasta. Sienimäisillä rakenteilla kannatettu katto on hienosti muotoiltu ja sen alle syntyy vaihtelevia ja kiinnostavia tiloja. Maanpäällinen paviljonkiosa viestii positiivisesti nykyarkkitehtuurista, mutta jää kuitenkin hieman neutraaliksi. Suhde vanhaan museorakennukseen on hyvä.

Asiakkaiden kulkureitti monitoimitiloihin Mannerheimintieltä ja Töölönkadulta on ratkaistu selkeästi uudella ulkotilaan avoinna olevalla portaalla ja porrasluiskalla. Esineliikenne kulkee erillisessä vyöhykkeessä erotettuna yleisöliikenteeltä. Ravintolan huolto risteää kuitenkin yleisöliikenteen kanssa. Alhaalta asti ulottuvien pilareiden muodostama valokuilu tuo runsaasti valoa alatasolle asti.

63. ”VERKKO”

Ehdotus näyttäytyy Mannerheimintien suuntaan muurin yläpuolelle nousevana mielenkiintoisena verkkopintaisena hahmona. Sisäänkäynti tapahtuu lisärakennuksen ja vanhan museon väliin sijoittuvasta nivelestä, josta on yhteys myös pihan suuntaan ja vanhaan museoon Halkopihan tasolta. Aulatilat ja ravintola sijaitsevat maan tasossa ja näyttelytilat kerrosta alempana.

Porrasyhteys aulatiloista näyttelytiloihin sijaitsee komeassa verkkorakenteisessa tilassa. Huolto kilpailuohjelmassa osoitetun hissivarauksen kautta. Toiminnalliset ratkaisut ja tilojen väliset yhteydet ovat onnistuneita.

Maan tasossa sijaitseva kerroksen viherkattopinta laskee osittain ja sulautuu pihan pintaan. Kuitenkin maisemoinnista huolimatta rakennus hahmottuu pikemminkin suurehkona pihan täyttävänä massana kuin osana pihatasa. Ehdotus ei jätä tontille riittävästi vapaata piha-aluetta.

Suhde vanhaan museorakennukseen ja Vaunuvajaan ei ole kovin onnistunut johtuen rakennuksen suuresta maanpäällisestä volyymistä.

Asiakkaiden reitti nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen on selkeä, ja sitä tukevat uudet hissit museon pohjoispäässä. Kulkureitti keskiahallista hisseille kulkee oletettavasti näyttelytilan läpi. Ravintolan ja monitoimitilojen huoltoreitit ovat toimivia. Suuri valoaukko tuo runsaasti valoa alatasolle asti. Kumpuileva laaja viherkatto hankaloittaa pihalla järjestettäviä suurempia tapahtumia, mutta luo sille myös eri luonteisia alueita toisistaan erotettavalle käytölle.

65. ”SAMPO”

JULKAISTU

Ehdotus on mielenkiintoinen ja koko piha-alueen rakentamisella se saavuttaa voimakkaan oman luonteensa. Samalla ehdotus tuo kuitenkin pihan kannalta ehkä liian rajut toimenpiteet, jotka muuttavat pihan luonteen nykyisestäään ja rajoittavat alueen tulevia rakentamismahdollisuuksia.

Rakennus ja maisema elävät yhdessä, uudella tavalla. Ehdotus luo selkeästi jotain uutta museon tontille. Monipuolisten ulkoilmatapahtumien järjestäminen on helppoa. Aulat, pihat ja onnistuneet ikkunajärjestelyt muodostavat rikkaita tilasarjoja. Rakennuksen orgaaniset muodot luovat jännittäviä mielikuvia Uudesta Kansallisesta.

Esineliiikenteen ja kahvilan huollon reitit ovat toimivat ja selkeät. Asiakkaiden kulkureitit lisärakennukseen Mannerheimintieltä, pihapuistosta sekä myös Hakasalmen puistosta on esitetty yhdistyvän avaraan sisäänkäyntialueen. Kulku monitoimisalien aulaan on selkeä. Aulatala on kapea ja matala ilman luonnonvaloa. Pihapuistoon kovertuvat kaarevat aukot haittaavat pihan käyttöä yhtenäiseen isompaan tapahtumaan, mutta luovat toisaalta intiimejä pienimuotoisia alueita eri toiminnoille.

66. ”POP UP Uusi Kansallinen”

KUNNIAMAININTA

Pienehkö maanpäällinen paviljonkirakennus sijoittuu Mannerheimintien puoleisen muurin sisäpuolelle. Rakennuksesta on sisäänkäyntinivelen kautta yhteys vanhaan museorakennuksen puolelle sijoitettuun sisäänkäyntitiloihin. Suurehko vanhan museorakennuksen puolelle sijoitettu kierreporras johtaa uudisosan alla sijaitseviin naulakko- ja wc-tiloihin ja ravintolaan sekä edelleen näyttelytiloihin kerrosta alempana.

Rakennuksen origamimainen, veistoksellinen muoto mahdollistaa kävelyreitit sen yli sekä sisäänkäynnin ravintolaan toisesta päästä. Osa ravintolatiloista sijaitsee pihatasaalla, keittiö 1. kellarikerroksessa. Huolto on esitetty kilpailuohjelman hissivarauksen kautta.

Vanhan museon puolelle sijoitettu kierreporras on toteutettavuudeltaan haastava. Sisäänkäynnin ja naulakko- ja wc-tilojen yhteys ei ole toimiva. Yhteys lisärakennuksen sisäänkäyntiin tulisi olla myös pihan puolelta.

Ehdotusta leimaa kauttaaltaan tilojen ahtaus ja alimitoitus. Veistoksellisen muodon liittyminen vanhaan museoon on hie-man kömpelö. Havainnekuvista puuttuvat kattotason kaiteet, jotka vaikuttavat ulkonäköön erityisesti näin pienessä rakennuksessa. ”Ylikäveltävyys” luo vaikutelman, että rakennus painuu voimakkaasti maan sisään.

Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen ja sen ravintolatiloihin on ratkaistu selkeästi. Nykyisen museorakennuksen ja lisärakennuksen välisestä ”tuuli-

kaapista” olisi ollut luontevaa tehdä läpikulkumahdollisuus. Esineliikenteen reitit ja huoltoliikenne ratkaistu onnistuneesti.

77. ”Ulriika”

Ehdotus on arkkitehtuuriltaan kaksijakoinen: maanpäällinen paviljonki on vapaamuotoinen ja eloisa, näyttelytilat maan alla ovat suorakulmaiset ja rationaaliset. Vapaamuoto jatkuu kuitenkin lähinnä portaiden ja kattojen muotoilussa läpi rakennuksen.

Lasipaviljonki on jo liiankin runsasmuotoinen objekti, joka antaa Uudelle Kansalliselle voimakkaan imagon. Siinä syntyy kiinnostavia näkymiä tiloista toiseen ulkotilan kautta. Aula- ja ravintolatilojen muotoilussa, erityisesti katossa on voimakas oma luonteensa. Toteutettavuus vaatisi kehittämistä.

Pihapuisto jakaantuu pieniin, osittain vaikeasti käytettäviin osiin. Kulku- ja kuljetusreitit on ratkaistu toimivasti. Asiakkaiden reitti nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen on selkeä ja elämyksellinen. Kaarevat arkkitehtoniset aiheet kuljettavat kävijää hienosti maanalaisiin tiloihin. Tilat ovat väljän tuntuja ja avoimia.

88. ”RAPOLA”

KUNNIAMAININTA

Ehdotus edustaa kilpailussa harvinaista ratkaisumallia, jossa lisärakennus sijoittuu aivan olevan museorakennuksen viereen pääosin maanpäällisenä massana täyttäen Töölönkadun puoleisen piha-alueen. Rakennus on nykyisen museon korkuinen ja liittyy maantasokerroksessa suoraan vanhan museorakennukseen. Ylemmissä kerroksissa rakennukset ovat irti toisistaan ja yhteydet ovat putkimaisten käytävien kautta.

Maantasokerroksessa sijaitsevat aula- ja ravintolatilat, 2. kerroksen näyttelytiloista liitytään tasossa nykyisen rakennuksen pääkerrokseen. 3. kerroksessa on myös näyttelytiloja ja kellarikerroksessa tekniset, tausta- ja verstastilat jotka liittyvät oleviin huoltotiloihin sekä pihanalaisella käytävällä kilpailuohjelman mukaiseen huoltohissivaraukseen. Sijoitus tontille jättää koko pihan pohjoisosan vapaaksi.

Ratkaisu on erittäin toimiva ja tehokas mutta ei muodosta riittävän mielenkiintoista paria vanhalle museorakennukselle eikä tue suojellun rakennuksen arkkitehtuuria.

Ehdotus on ratkaissut tilojen sijoittamisen suurimmaksi osaksi maan päällisillä rakenteilla. Kulkuyhteydet museon keskihallista ja näyttelytiloista ovat lyhyet ja selkeät. Huoltoliikenteen tarpeet on ratkaistu asiakkaiden kanssa yhteisellä hissiyhteydellä.

117. ”TILTED PLANES”

Lisärakennuksesta näkyy maan pinnalle vain jonkin verran nostettuja viherkatojen nurkkia – maanalaiset tilat saavat päivänvaloa niden kautta. Puistopiha on sisäänkäyntiluiskalla ja -portaalla leikattu Kansallismuseon pohjoispuolella. Näin muodostetusta sisäänkäynnistä on yhteys lisärakennuksen kaikkiin tiloihin. Kansallismuseosta pääsee samalle tasolle Halkopihalta porras- ja hissijärjestelyin. Ratkaisu toimii mutta on vaisu tämän ajan lisärakennukseksi vanhassa ympäristössä

Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen ei ole ratkaistu niin ilmeisesti kuin se on onnistuttu tekemään osassa ehdotuksia. Ravintolatiloihin kuljetaan joko ulkotilan läpi tai kiertämällä pihaluiskan alta. Esineliikenteen ja ravintolan huollon reitit on ratkaistu onnistuneesti.

119. ”Taittua kokoon”

JULKAISTU

Ehdotuksessa on kokonaisvaltainen viherkatto, joka avaa sisätiloista näkymät pihapuistoon Vaunuvajan suuntaan. Poistamalla kadunvarsimuurin Mannerheimintielle päin syntyy kaupunkikuvallisesti uusi tilanne, jossa uusi rakennus tulee esille liiankin voimakkaasti

Puistopiha on väljä varsinkin kun se jatkuu vielä uuden rakennuksen katolle. Ratkaisussa sisääntuloalue ja ravintolatila eriytyvät toisistaan. Tällöin syntyy hankalaa liikkumista ja tarvetta useille hisseille. Väljät nivelosat maantasossa luovat toiminnallisesti hyvän ratkaisun mutta ovat arkkitehtonisesti hieman kömpelöt.

Keskeiset tilat ovat komeat ja persoonalliset. Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen ja sen ravintolatiloihin on ratkaistu selkeästi. Huoltoyhteydet ovat toimivat. Vaunuvaja integroituu osaksi kokonaisuutta ja on siten helposti hyödynnettävissä tuleviin tarpeisiin.

130. ”BGD171727”

LUNASTUS

Linjakas ja selkeä ehdotus, jossa kaikki tilat on sijoitettu suuren pihatasoa alemmaksi sijoitetun ulkotilan ympärille. Alemmalle pihatasolle aukeavat ravintola ja aulatilat saavat runsaasti luonnonvaloa ja näkymiä vanhaan museorakennukseen. Suuret pihatasolle johtavat portaat toimivat ulkoesityksen katsona. Pihan pinta-alaa ei menetetä. Pihan muotoilu jättää nykyisen museorakennuksen selkeästi arkkitehtuuriltaan ehjäksi ja dominoivaksi.

Sisäänkäynti maan alla sijaitseviin aulatiloihin tapahtuu jo-

ko Mannerheimintieltä johtavien avoportaiden tai sisäpihalle johtavien portaiden kautta. Mannerheimintien avoportaat ovat ilmastossamme hankalat, samoin esteetön yhteys erillisessä paviljongissa sijaitsevan hissien kautta.

Näyttelytilat sijaitsevat toisessa kellarikerroksessa. Niihin liittyvä aula- ja tapahtumatalo on ahdas ja putkimainen. Huolto on esitetty kilpailuohjelman hissivarausten kautta.

Ehdotuksen arkkitehtuuri on selkeää ja johdonmukaista, kuitenkin liian anonyymiä heijastaakseen uuden Kansallisen tavoitteita.

Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta lisärakennukseen ja sen ravintolatiloihin on ratkaistu selkeästi, mutta kulkuyhteyttä keskihallista Halkopihan tasolle ei suunnitelmassa ole esitetty yhtä toimivasti. Ravintolan ja monitoimisalun huolto- ja esinelikenteen reitit on ratkaistu hyvin.

139. "Alice Peilintakamaassa"

KUNNIAMAININTA

Kattovevy nousee komeasti maan tasosta muodostaen hienon symbolin "Uudelle Kansalliselle". Puhdaspiirteinen veistoksellisuus on erittäin ansiokasta. Kaupunkikuvassa laaja sisäänkäynti ja korkea katoslipa ovat aiheita, jotka vetävät kävijöitä puoleensa. Sisäänkäynnin hahmo ja kattaminen jäävät epäselviksi. Vanha puistopiha poistuu, joskin tilalle tulee väljä aukio, jota voi kehittää toiminnallisesti monipuoliseksi. Kovapintainen aukio tuntuu suurelta ja muuttaa pihan luonteen ja tunnelman tarpeettomasti.

Suuret portaat luovat arkkitehtonista komeutta. Aulatilat ovat hajanaiset. Aula, museokauppa ja ravintola ovat etäällä toisistaan. Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta Halkopihan tasolta lisärakennukseen ja sen ravintolatiloihin on ratkaistu juhlavasti ja tyylikkäästi, mutta kulkua keskihallista Halkopihalle suunnitelmassa ole esitetty. Esinelikenteen ja ravintolan huollon kulkureitit ovat toimivat. Museokauppa on sijoitettu outoon kulmaan.

Näyttely- ja tapahtumatilojen estetiikka on selkeä ja avoin, mutta samalla hankalasti suljettavissa ja jaetavissa osiin. Pihalle nousevat kiulet ja rakenteet ovat ankaruudessaan tyylikkäästi, mutta varmasti erittäin hankalasti toteutettavissa esitetyssä tyylikkyudessaan.

176. "Kätetty"

LUNASTUS

Ehdotuksen kantava ajatus on muotoilla rakennuksen kattopinna veistokselliseksi ja toiminnalliseksi osaksi pihaa. Maanpäällinen osa sijoittuu Mannerheimintien muurin puurivin viereen.

Asemapiirroksessa varsin suurikokoiselta vaikuttava maanpäällinen massa asettuu ympäristöönsä taitavan muodonannon avulla luontevasti ja ilmastavasti. Maisemoitu katto laskee osittain ja sulautuu pihan pintaan.

Maanpäälliseen kerrokseen sijoittuvat sisäänkäynti- ja ravintola. Yhteys vanhaan museorakennukseen on alapuolisesta kerroksesta Halkopihalle johtavan portaan ja hissien kautta. Tällä tasolla on myös ravintolan keittiö ja naulakotila sekä aputiloja. Alimmassa kellarikerroksessa sijaitsevat näyttelytilat, tukitilat ja yleisö-wc:t. Huoltoyhteys kilpailuohjelmassa osoitetun hissivarausten kautta.

Kattorakenteen topografisesti muotoiltu alapinta tulee kauniisti osaksi alapuolisten tilojen interiööriä ja näkyy Man-

nerheimintielle muurin ylitse. Rakennuksen suhde vanhaan museoon on tasapainoinen uudisosan veistoksellisen "epärakennusmaisen" hahmon ansiosta.

Kattopinnan käyttö edellyttää mm. kaiderakenteita, joilla on merkittävä visuaalinen vaikutus kokonaisilmeeseen. Toiminnallisesti yleisön naulakotilojen ja wc-tilojen eriyttäminen eri kerroksiin on ongelmallista, samoin ravintolasalin ja keittiön sijainti eri kerroksissa.

Kulkuyhteys nykyisestä museorakennuksesta Halkopihan tasolta lisärakennukseen ja sen ravintolatiloihin on ratkaistu suhteellisen hyvin, mutta kulkua keskihallista Halkopihalle suunnitelmassa ole esitetty. Huoltoreitit maan alta keittiöön ja monitoimitilaan ym. on esitetty toimivasti, mutta ratkaisu on edellyttänyt laajoja ja kalliita muutoksia kallio-tiloissa, joita ilmankin suunnitelman toiminnot olisi voitu ratkaistua. Lisärakennuksen katto luo kiinnostavia uusia mahdollisuuksia eri tyyppiseen toimintaan pihalla jättäen kuitenkin samalla myös vapaata tasaista tilaa eri tapahtumille.

5.3 Keskiluokka

Yhteensä 46 ehdotusta.

4. "Yhteiselo"

Lisärakennus liittyy suoraan Kansallismuseon jalustaan kiertäen sen luoteisnurkan ympärille. Sisäänkäynti on Töölönkadun puoleiselta pihalta, ravintolaan oma käynti Mannerheimintieltä. Yhteys nykyiseen Kansallismuseo-rakennukseen maan tasossa. Yhteydet toimivat hyvin, suuren kattopinnan alle sijoittuvat tilat on sinänsä hyvin järjestetty. Näyttely- ja tapahtumatilat on sijoitettu maan alle. Sisätilojen arkkitehtuuri ei ole kovin kiinnostavaa, mutta toiminnallisesti syntyy hyvä ja kiinteä kokonaisuus. Maanpäällinen kokonaisvaikutelma on raskas, lisärakennus hävittää nykyisen rakennuksen luonnetta. Uuden rakennuksen kiinteä liittyminen vanhaan peittää olennaisia osia vanhasta julkisivusta. Puistopiha pystytään säilyttämään varsin hyvin.

6. "RIIMU"

Maanpäällinen rakennusosa sijoittuu varsin onnistuneesti jalkamaan pihapuistoa. Viherkatto antaa vaikutelman puistopihan säilymisestä laajana, mutta ratkaisu jäsentää pihatilaa uudella tavalla rengasmaiseksi.

Maan alle sijoitetut näyttely- ja tapahtumatilat saavat valoa

pihapiistoon sijoitettujen kattolyhtyjen kautta. Yhteys nykyisiin tiloihin Halkopihan kautta. Maanpäällinen rakennus näkyy kaupunkiin, sen hahmo antaa viitteen toisen tyyppisestä rakennuksesta.

Uudisrakennuksen massoittelu perustuu vanhojen puistoikätyvien muotoihin. "Uuden Kansallisen" arkkitehtuuriin lähtökohdaksi ajatus on mahdollinen joskin melko kevyt. Arkkitehtuuriin merkityssisältö ilmentää vanhaan rakennukseen verrattuna varsin alisteisesti uudenlaista toimintaa. Keittiöblokki tulppaa laajaa aula- ja ravintolatilaa. Ravintolasta ei ole näköaloja puistopihalle.

8. "Kanvas"

Maan päällinen rakennusosa sijoittuu varsin onnistuneesti jakamaan pihapiistoa. Maan alle sijoitetut näyttely- ja tapahtumatilat saavat valoa pihapiistoon sijoitettujen kattolyhtyjen kautta. Yhteys nykyisiin tiloihin Halkopihan kautta. Maanpäällinen rakennus näkyy kaupunkiin, sen hahmo antaa viitteen toisen tyyppisestä rakennuksesta.

17. "HYPOGEUM"

KUNNIAMAININTA

Ehdotus sijoittuu pääosin maan alle, pihapiistossa lisärakennuksen paikan merkitsee ympärysmuuri. Rakennus on ryhdikäs, valitun arkkitehtonisen kokonaisidean mukaisesti suunniteltu. Johdonmukainen, puritaaninen pitäytyminen arkkitehtonisessa kokonaisuudessa on johtanut myös toiminnalliseen kankeuteen ja tilojen eleettömyyteen aina ankeuteen asti.

22. "Käpy"

Rakennus on sommiteltu pyöreiden ja kaarevien muotojen varaan. Muodot ovat voimakkaat mutta kokonaisvaikutelmana tulos on levoton eivätkä muodot istu Kansallismuseorakennuksen kanssa. Rakennuksen hahmo täyttää nykyisten rakennusten välisen pihapiiston ja näkyy kaupungille. Tilat on sinänsä sijoitettu varsin onnistuneesti. Yhteys nykyiseen rakennukseen on maan alta, Halkopihan kautta.

27. "ARBOR"

Ehdotus synnyttää miellyttävää pienimittakaavaista pihapiistoa, mikä kuitenkin jää hieman luonteettomaksi ja jakaa pihapiiston melko pieniin osiin. Tällöin pihapiisto menettää komeuttaan ja joustavuuttaan.

Maan pinnalle nousee keveitä lasi- ja viherkattoisia pavil-

jonkeja. Lisärakennus liittyy maan alla Kansallismuseoon Halkopihalle sijoitetun portaan ja hissin kautta. Ehdotus on taitavasti suunniteltu valitun kokonaisidean puitteissa. Käsiälaltaan ehdotus on ehjä ja osaava sisältäen hyviä tilasarjoja. Kokonaisuus jää kuitenkin vaisuksi. Arkkitehtuuri ei synnytä vaikutelmaa uudenlaisesta "Kansallisesta" Kansallismuseon sisäpihojen kattaminen on esitetty kauniisti.

28. "lähde"

Kokonaan maan alle sijoitettu lisärakennus, jonka valoaukkojen muodostama ravintolan katto muodostaa mielenkiintoisen aukion pihapiistoon. Ulkoalueet ovat muuten jääneet vähälle huomiolle ja rakennuksen tilajäsentelykin idea-asteelle.

31. "AVAUS"

Ehdotuksessa Vaunuvaja otetaan käyttöön lisärakennuksen sisäänkäynti- ja ravintolatiloina. Uusi sisäänkäynti on esitetty komeasti Cygnaeuksenkadulta. Järjestelyllä on hukattu hissiyhteys luolatiloista Vaunuvajaan. Pihapiisto jää laajaksi ja käyttökelpoiseksi monista kattoikkunoista huolimatta.

Vanha ja uusi sisäänkäynti jäävät kovin kauas toisistaan, jolloin tapahtuu tarpeetonta toiminnallista hajautumista. Yhteys Kansallismuseorakennukseen on toimiva mutta pitkä. Lasilaitikko puistossa synnyttää kovin neutraalin vaikutelman Uudesta Kansallisesta. Sisällä kiinnostavia tiloja.

33. "Viva"

Pitkänomainen paviljonkimainen rakennus sijoittuu Mannerheimintien muurin läheisyyteen jättäen (istutetun) puurivin muurin viereen. Sommitelussa käytetty kaarimuotoja, joilla pihapiistoon on kehitetty järjestelyjä. Paviljonki näkyy reilusti Mannerheimintielle, mutta yleisvaikutelma on jäänyt hengettömäksi. Yhteysjärjestelyt rakennusten välillä vaikuttavat monimutkaisilta.

36. "APAJA"

Ovaalinmuotoinen viherkattoinen lasiseinäinen paviljonki seisoo itsenäisenä Kansallismuseon ja Vaunuvajan välisellä alueella. Rakennus sijoittuu varsin hyvin jäsentäen pihapiistoa. Sisäänkäyntiä varten Mannerheimintien muuriin on esitetty reilut kulkuaukot. Sisätilojen luonteeseen on kiinnitetty huomiota. Syntyy hyvää jännitteisyyttä, ja tiloja ja rakenteita on detaljoitu huolella. Rakennus viestii hyvin kaupungille. Rakennuksen ulkoarkkitehtuuri ei ole kovin kiinnostavaa. Lisärakennus ei istu onnistuneesti Kansallismuseon pariaksi.

38. "Kavaljeeri"

Kolmiomainen rakennusmuoto jakaa Kansallismuseon ja Vaunuvajan välistä pihapiistoa onnistuneesti. Perusratkaisuna vaatimaton rakennus on suunniteltu huolellisesti. Se näkyy kiinnostusta herättävästi Mannerheimintielle. Ehdotus on hallittu, mutta yleisvaikutelma on paikassaan vaatimaton.

41. "SIRIUS"

Siro ja puhdaspiirteinen paviljonki on taitavasti suunniteltu. Se sijoittuu jatkamaan Kansallismuseon pohjoissiipeä, johon on sisäyhteys maan tasossa, museokaupan käsittävän nivelosan kautta. Yhtenäistä pihatilaa jää riittävästi. Näyttelytilat sijoittuvat paviljongin alle. Suunnitelma on toimiva. Tässä yhteydessä arkkitehtuuri tuntuu kuitenkin kovin neutraalilta ja tavanomaiselta.

55. "MONIMUOTOISUUS"

Lisärakennus sijoittuu maan alle. Maan pinnalle tulevat ainoastan sisäänkäynti, huoltoramppi ja katettu terassi sekä lampi-aiheet kattoikkunat. Pihapuisto on jaettu eri luonteisiin osiin. Sisätiloissa on käytetty Kansallismuseo-rakennukseen viittaavia holviihteitä ansiokkaasti. Ehdotus on hallittu mutta luonteeltaan paikassaan vaisu.

56. "KERKKÄ"

Uudisrakennus on taidokkaasti muotoiltu suurveistos, joka valtaa pihapuiston liiankin voimakkaasti. Puisto jakaantuu melko samanlaisiin kapeahkoihin kaistoihin. Ehdotus on sekä ulkoarkkitehtuuriltaan että sisätiloiltaan dramaattinen. Korkea muoto viestii Uudesta Kansallisesta, sijainti huomioiden ehkä liiallisuuteen asti. Muotojen komeus alkaa synnyttää suorastaan kirkollista tunnelmaa.

57. "Perhonen"

Kevyt, Kansallismuseo-rakennuksen ja Vaunuvajan väliseen pihapuistoon sijoittuva lasiseinäinen kaarevamuotoinen paviljonki sisältää sisäänkäynnin, museokaupan sekä ravintola-kahvilatilat. Näyttely- ja tapahtumatilat aputiloineen sijaitsevat suoraviivaisen yksinkertaisina maan alla. Lasipaviljonki viestii ympäristöön varsinkin yövalaistuksessa, mutta viesti ei vaikuta "Uudelta Kansalliselta".

59. "the surface"

Ryhdykäs ehdotus, maan päälle sijoittuva sisääntuloaulan, museokaupan ja ravintolan sisältävä paviljonkirakennus jakaa pihapuiston hyvin osiin. Näyttely- ja tapahtumatilat aputiloineen sijaitsevat maan alla, yhteys Kansallismuseoon on toimiva. Lisärakennus on johdonmukainen arkkitehtoninen luomus, joka sijainnissaan jää vieraaksi.

64. "Puu ja suihkulähde"

Ehdotus luo hienosti rauhallista tunnelmaa aidoilla ja komeilla elementeillä; se jättää nimimerkkinsä mukaisesti pihapuiston rakentamisalueelle vanhan puun ja lisää sille suihkulähteen. Muuten kaikki rakentaminen tapahtuu maan alla, Kansallismuseon alla ja Halkopihassa sekä Vaunuvajassa, jota muokataan voimakkaasti. Puistopiha on laaja ja joustava. Ulkoarkkitehtuuriltaan Uusi Kansallinen jää kovin alisteiseksi vanhalle rakennukselle.

67. "Puuarkku"

Perusmuodoltaan kuutiomainen rakennusmassa sijoittuu pihapuistoon jakaen sen hyvin osiin. Tilat tarkasti ja toimivasti suunniteltu, yhteys Kansallismuseorakennukseen toimii maan alta, Halkopihan kautta. Puurakentamisen vahva esitys, jonka luonne kuitenkin parhaiten tulee esille ehdotuksen käsivarskississä.

69. "AVOIN DIALOGI"

Rohkeasti katumuuria pitkin suoraan Kansallismuseon pohjoispäädystä kasvava ehdotus. Lisärakennuksen sisäänkäyntiaukio on leikattu katumuuriin, keveät lasifasadit korostavat "Uuden Kansallisen" luonnetta. Suunnitelma on yksinkertainen ja selkeä, mistä aiheutuu myös toiminnallisia ongelmia. Kokonaisuus on sijainnissaan vieras sekä Mannerheimintieltä että pihapuistosta nähtynä.

71. "valon virtaus"

Lisärakennukseen saavutaan paviljonkimaisten rakennusten väliin suoraan Mannerheimintien muuriin tehdyn aukon kautta. Kadulle näkyvien aula- ja ravintolapaviljonkien välistä avautuu näkymä pihapuistoon. Aula on yhdistetty lasikäytävällä Kansallismuseo-rakennukseen maan tasossa. Pääasiassa tilat sijaitsevat maan alla. Ehdotus on tarkasti tutkittu, ja se sisältää mietittyä detaliikkaa, joka vaikuttaa sekä päivänvalossa että pimeässä. Pihapuisto jää ideoistaan huolimatta hengettömäksi ja paviljonkien vaikutelma turhan vaatimattomaksi Kansallismuseon rinnalla.

73. "Tak Noir"

Lisärakennuksen sisäänkäynti- sekä ravintola- ja kahvilatilat on sijoitettu maan päälle omina rakennuksinaan. Muut tilat ovat maan pinnan alapuolella. Ehdotuksen suurimmat ansiot ovat pihatilojen toiminnalliset ja tilalliset järjestelyt. Maan päälle sijoitettu rakennusmassa jakaa pihapuiston hyvin osiin. Erillisten sisäänkäynti- ja ravintola-kahvilarakennusten välinen leveä, katettu aukko rajaa eri luonteiset alueet antaen niille tilallista ilmettä. Kokonaisuus jää kuitenkin vaatimattomaksi, jotain puuttuu.

74. ")("

Kevyt paviljonkirakennus, jossa on lisärakennuksen sisäänkäynti ja baari. Sulkee sisälleen suojatun ulkonäyttelytilan. Kaikki muut tilat sijoittuvat maan alle. Ehdotus on taitavasti suunniteltu sekä ulkopuolelta että sisätiloiltaan. Ulkonäyttelytila liittyy toimivasti pihapuiston järjestelyihin.

75. "X414A"

Rohkea, kokonaisvaltainen rakennusgeometrisen suunnitelma, joka todella näkyy ja ilmoittaa itsestään. Lisärakennus liittyy eleettömästi nivelosalla suoraan Kansallismuseoon maan tasossa. Siihen hienovaraisuus ja vaatimattomuus päättyy, se on todellinen vastapaino nykyisille rakennuksille. Tässä tapauksessa vastapaino on liikaa – kyseessä on kuitenkin lisärakennus.

76. "KAIVAMINEN SYVEMMÄLLE"

Lisärakennuksen tilat on sijoitettu maanpinnan alapuolelle, niistä näkyy ainoastaan lasisen kasvihuoneen katto, joka jakaa puistopihan varsin hyvin osiin. Kansallismuseo-rakennuksen ja lisärakennuksen katetuille piholle, joihin myös kasvihuone on luettu, on kehitetty kullekin oma luonne. Ehdotus perustuu vahvaan filosofiseen ideaan, jonka kehittely on jäänyt kesken.

80. "BOLETUS"

Maanpäällisessä paviljonkirakennuksessa ovat sisäänkäynti- ja ravintolatilat. Muut tilat jäävät maan alle. Kansallismuseo-rakennukseen on maanalainen leveä yhteys Halkopihalta. Lenokas paviljonki on varsin keskellä pohjoista pihapuistoa. Tilat on suunniteltu toiminnallisesti, Boletus ei kuitenkaan tatti-ideaan ja hienosta detaliikastaan huolimatta sovellu Kansallismuseon pariin.

81. "Katso Sisälle"

Lisärakennus on lasisena paviljonkina sijoitettu suoraan Kansallismuseon viereen. Sisäänkäynti lasihalliin ja nykyisistä tiloista katetun Halkopihan kautta. Maan pinnalla olevat rakennusosat ovat eleettömiä lasirakenteita. Näyttely- ja tapahtu-

matilat aputiloineen ovat kokonaan maan alla. Sinänsä hieno suunnitelma on pelkistetty, jäänyt jotenkin hengettömäksi.

84. "TAIKURIN HATTU"

Tontti on itä-länsisuuntaisella leikkauksella katkaistu Kansallismuseon pohjoissivun kohdalla. Pohjois-eteläsuuntainen terassi ja sen alle sijoitetut lisärakennuksen sisäänkäyntitilat kuitenkin yhdistävät vanhat ja uudet tilat sekä pihapuiston tilat toisiinsa. Halkopihaa on käsitelty voimakkaasti, porras- ja hissi-järjestelyillä on sen lattiataso, alemman, yhteystason valokaton säilytetty. Samalla on pihan apsis hävitetty.

85. "Suppa"

JULKAISTU

Ehdotus käsittelee Kansallismuseon ja Vaunuvajan välistä pihapuistoa vomakkaasti. Maan päälle sijoittuvan paviljonkirakennuksen sijainti ja maastojärjestelyt jakavat ulkoalueen eri käyttötarkoituksiin, mutta tulevaisuutta ajatellen myös sitovat mahdollisuuksia. Aaltoilevalla ulkoisella lasiseinällä ja sisäkatolla varustettuna se on vaikutelmaltaan sympaattinen. Kokonaisuus on vieras sijainnissaan.

93. "ONKALO"

Maan pinnalle ehdotuksesta näkyy lasirakenteen alle sijoitettu sisäänkäynti ja ravintola. Rakennelma makaa kapeana Manneheimintien muurin vieressä. Sisäänkäynnistä avautuu näkymä alapuolisiin aulatiloihin. Ehdotuksessa on huomioitu yhteys Finlandia-taloon kadun toiselle puolelle.

102. "Decora Patriae"

Vaunuvajan edestä viherkatto nousee korkeuteen Kansallismuseon Töölönkadun-pihan vierellä. Maan pinnalla on sisäänkäynti- ja ravintolatilat sekä museokauppa. Näyttely- ja tapahtumatilat ovat maanpinnan alapuolella. Rakennelma näkyy ja viestii laajalti ympäristöön. Korkeudesta huolimatta ehdotus on lajissaan hieman tylsä ja vaikutelma sopimaton paikallaan.

107. "Kaksi Tornia"

Ehdotus sijoittuu käytännössä kokonaan maanpinnan alapuolelle. Laaja matala "toinen torni" nousee laakeana viherkattona ympäristöstään. Siihen on koverrettu sisäänkäynnit lisärakennuksen tiloihin. Idea on eleettömänä hieno, mutta se ei ole vetovoimainen, kutsuva lisärakennus, "Uusi Kansallinen".

110. "LMJCS4"

Voimakkaasti muotoiltu ehdotus, jolla on selkeä identiteetti ja joka näkyy ympäristöön. Kuorimudot täyttävät suureksi osaksi Kansallismuseon ja Vaunuvajan välisen pihapuiston. Ulkoisen muotoilun ilme jatkuu sisätiloihin. Yhteys nykyisistä tiloista lisärakennukseen on hieman vaikea ja ahdas. Rakenteet on muotoiltu harkiten, mutta ne tuntuvat ympäristössään vierailta.

118. "SPEGLINGAR"

Loivasti pohjoiseen viettävää pihapuistoa hyväksi käyttäen on muodostettu pyöreämuotoinen viherkatto, jonka alle lisärakennuksen sisäänkäynti- ja ravintolatilat aputiloineen on sijoitettu. Pihapuisto ja viherkatto on suunniteltu Suomen luonnon – metsien, järvien – peilaukseksi. Hieno, sympaattinen idea ja toteutus käyttää lähes koko pihapuistoalueen ja jää piiloon.

120. "LÄHDE"

Kansallismuseon luoteisnurkan kohdalle pihapuistoon on muodostettu pyöreä näyttämö, taideaukio. Sinne sijoitetun näyttelyn näkee maan tasolta katsomokehältä ja alapuolisista sisäänkäynti- ja ravintolatiloista. Taideaukio jää passiiviseksi tilaksi, myös käynti lisärakennukseen on vain Kansallismuseon kautta. Ongelmaa on paikattu optiona esitetyllä katsomoporaalla. Lisärakennus on havaittavissa vain muurin sisäpuolella, idea jää piiloon.

123. "Under a New Future"

Hienosti ja tarkasti suunniteltu ehdotus, jossa kaikki tilat lukuun ottamatta ravintola-kahvilaa aputiloineen on sijoitettu maan alle. Yhteydet toimivat varsin hyvin. Jotkin tilat, kuten ravintola, ovat kuitenkin pitkän etäisyyden päässä nykyisistä tiloista. Suunnitelmassa Kansallismuseon ja Vaunuvajan välinen pihapuisto on katkaistu leveällä, sisäänkäyntiin johtavalla rampilla.

133. "Läpi harmaan kiven"

Maan päällä lisärakennuksesta on vain lasikatto, joka korkeana rakenteena viestii olemassaolostaan. Se alla on lisärakennuksen tiloihin johtava porras. Nykyiseen Kansallismuseorakennukseen on sijoitettu tilahjelman tiloja, ravintola, kahvila, museokauppa käyttäen hyväksi katettuja sisäpihoja. Yhteys rakennusten välillä on suoraan maan tasossa lasisen läpikuljetavan aulan kautta. Ehdotuksen yleisote on hyvä, suunnitelma on toimiva mutta kokonaisvaikutelma jää vieraaksi ympäristönsään.

143. "SÄDE"

Ehdotuksen perusidea on yksinkertainen. Kansallismuseon ja Vaunuvajan välinen pihapuisto on halkaistu. Läntinen puoli painettu alas. Itäinen, Mannerheimintien puoleinen on jätetty viherkattona kutakuinkin nykyiselle tasolleen. Lisärakennuksen sisäänkäyntiä lukuunottamatta kaikki tilat jäävät viherkaton alle. Kokonaisvaikutelma on lähiympäristönä miellyttävä. Ympäriöivään kaupunkiin viesti on vaisu.

147. "ACTTCA"

Voimakkaan rakenteellinen ja uskollisesti valitun idean mukaisesti laadittu ehdotus. Lisärakennuksen maan päälle näkyvä pylväshalli johtaa sisäänkäyntiin. Jalustamuurin osoittaa näyttely- ja tapahtumatilat. Tilojen sijoittelu on ryhdikkyydestään huolimatta sekava ja yhteys Kansallismuseoon osin hankala.

149. "18081811"

Kansallismuseon ja Vaunuvajan väliin sijoitetun viherkaton Häkälän puoleinen nurkka on nostettu ylös sisäänkäyntitilaksi. Viherkattoon on tehty portaina ravintolaterassille laskeutuva aukko, josta saadaan päivänvaloa aula-, ravintola- ja muihin tiloihin. Kaikki tilat ovat maan pinnan alapuolella. Käynti Mannerheimintieltä Töölönkadun puolen pihalle jakaa piha-alueet. Lisärakennus täyttää puistopihan. Nostettu nurkka näkyy vaatimattomasti.

150. "ODE TO ABSENCE"

JULKAISTU

Ehdotus perustuu sisäpiha-ajatukselle. Nykyisessä rakennuksessa niitä on kaksi, ja ne katetaan korkeilla lasirakenteilla. Lisärakennukseen tulee kolme sisäpihaa, jotka painuvat maan alle ja toimivat sisäänkäyntinä sekä valopihoina maan alle si-

joittuville tiloille. Kaikki lisärakennuksen tilat ovat maanpinnan alapuolella, ja ne täyttävät suuren osan Kansallismuseon ja Vaunuvajan välisestä pihapuistosta. Yhteys Kansallismuseosta on Halkopihan kautta. Se kokee suuren muodonmuutoksen: tilaa jatketaan alas, ja alas ja ylös johtavat porras ja hissi sijoittuvat apsiikseen.

158. "Tapiola"

Maan yläpuolelle sijoittuvat rakennukset kasvavat orgaanisesti Kansallismuseon luoteispäädyssä. Muodot ja materiaalit pyrkivät noudattamaan ympäristön vaatimuksia. Maan alle sijoittuvat näyttely- ja tapahtumatilat ovat suoraviivaisemmat. Pyrkimyksistä huolimatta esitys on vieras ympäristössään.

168. "Avaus"

Tontin pohjoispään pihapuisto on diagonaalisesti halkaistu. Töölönkadun puoli on viherkattona nostettu. Mannerhemintien puoli toimii sisäänkäyntipihana ja välittävänä piha-alueena vanhan ja uuden välillä. Nostettu alue nousee yli Mannerheimintien muurin ja antaa aavistuksen pihalla olevasta. Ehdotetulla tavalla lähes koko pohjoinen alue tulee käsitellyksi.

172. "Kantarelli"

Ehdotus sijoittuu Kansallismuseon ja Vaunuvajan välille keskelle pihapuistoa. Tilat sijoittuvat onnistuneesti ja yhteydet ovat varsin toimivat. Maantasoyhteys Kansallismuseoon on ulkokautta, ja optiona on esitetty maanalainen yhteys. Kevyen näköinen paviljonki on kuitenkin niin iso, että se käytännössä vie alueen tulevat käyttömahdollisuudet.

175. "PALLAS"

Lisärakennus liittyy rohkeasti ja varsin onnistuneesti suoraan Kansallismuseo-rakennukseen maan tasossa. Näin tilat ovat suora jatkumo nykyisille tiloille, mistä seuraa toiminnallisia etuja. Sisäänkäynnit ovat toimivia, ja sisätilat seuraavat samaa suoraviivaista ajattelua. Lisärakennus viestii olemassaolostaan. Hahmo on sinänsä komea mutta jää jotenkin vieraaksi ympäristössään.

179. "COHORS XYZ"

Käynti lisärakennukseen on Töölönkadun puolelta, Häkälän kautta. Toinen yhteys on Kansallismuseon Halkopihalta. Töölönkadun puolen saapumispihan keskelle upotetun valopihan ympärille on osoitettu aulat, ravintola, museokauppa ja näiden aputilat. Upotetulle valopihalle on käynti ainoastaan maanalaisista tiloista. Näyttely- ja tapahtumatilat ovat maan alla Kansallismuseon pohjoispuolella. Ehdotus ei eleettömyydessään nouse "Uudeksi Kansalliseksi".

180. "Jokaisen oikeus"

Kansallismuseon ja Vaunuvajan välinen pihapuisto on lähes kokonaan nostettu ylös. Länsipuolelta maan tasoa on painettu alas ja maanalainen rakennus pilkistää esiin. Näkyviltä osiltaan ja sisätiloiltaan rakennus on varsin vaikuttava. Kokonaisuus pihapuistoineen on vaatimattoman oloinen.

5.4 Perusluokka

Yhteensä 118 ehdotusta.

Nro	Nimimerkki	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
1	alku	o	o	o	o	+	+	o
2	LANTERNI	o	o	+	o	o	+	o
3	VAUNUSALI	o	–	o	–	–	o	o
5	Puiden varjossa	o	+	+	+	o	o	o
7	LOUHEATAR - UUSI KANSALLINEN	o	o	o	o	–	o	–
9	Raami	o	o	o	o	–	o	–
10	NURMELLA	–	o	–	o	–	+	–
11	Kannel	o	o	o	o	–	o	o
12	SAMAT_KATOT	o	o	–	o	o	o	o
13	Uusi Pavilijonki	JULKAISTU	+	+	o	o	+	o
14	SISU	–	o	o	o	–	–	–
15	0113	–	o	–	o	+	+	–
16	Suomut	o	o	+	o	o	o	o
18	KM2	o	o	–	o	o	o	o
19	FINLIGHT	o	–	o	–	+	o	o
20	PIHAPIIRI	–	–	o	o	–	o	+
21	TAKSVÄRKKI	–	o	o	o	–	o	o
23	AXEL	o	o	o	o	o	+	o
24	KRATTI	o	+	o	o	o	+	o
25	A13581	–	o	–	o	o	+	o
32	Haviseva lehti	–	–	–	o	+	o	+
34	TELTTA	o	o	o	o	–	o	o
37	maahiset	o	o	+	o	–	o	o
39	Perpetuus	o	o	+	o	o	o	o
40	Hortus Conclusus	o	o	–	o	+	o	o
42	LOUHOS	o	o	o	o	+	+	o
43	PALMIKKO	o	o	–	o	o	+	+
44	Sotka	–	o	o	o	–	o	–
46	Piano nobile	o	–	+	o	o	o	+
47	Kuru	o	o	o	o	+	+	o
48	Sinisiipi	o	o	+	o	o	o	o
49	KAIVO	o	o	–	o	o	+	o
50	RUNDVANDRING	o	o	o	–	+	+	o
51	SUPPA	o	o	o	o	+	o	o
52	KALLAS	o	o	o	o	+	o	o
53	NATURARV	o	o	–	+	o	o	o
58	KANTO	o	o	–	–	o	+	o
61	MASKOTIT	–	–	o	o	o	o	o
62	MAIJA	–	+	o	o	o	o	o
68	Pikkuveli	–	o	o	o	o	o	o

- 1. yleisote
- 2. kaupunkikuva
- 3. pihatilojen muodostus
- 4. rakentamisen suhde vanhaan ympäristöön
- 5. ulkoarkkitehtuuri
- 6. sisätilojen arkkitehtuuri
- 7. toimivuus

+ hyvä
 o keskinkertainen
 – vaatimaton

Nro	Nimimerkki	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
70	FOLLY	o	+	o	o	o	+	o
72	SYMPHONY NO. 1	o	o	o	–	o	o	o
78	KIVI PUU TERÄS	–	o	o	–	o	o	o
79	KUULAS	o	o	o	o	+	o	o
82	22GJYFK	o	o	+	o	o	o	o
83	Den nya gården	o	o	+	o	+	+	o
86	Kimpi	o	o	–	o	o	+	o
87	Ritari	–	o	o	o	o	–	o
90	KAUTTA	o	o	+	–	o	+	o
91	Taitos	o	o	o	o	+	o	o
92	EGESKOV	+	o	+	o	–	o	o
94	PIILUTETTU	o	o	+	o	+	o	o
95	Vals	o	o	–	o	o	+	o
96	MAAN POVESSA	o	o	o	–	o	+	o
97	Kynnys	o	o	+	o	o	o	o
100	Echo	o	o	o	o	+	o	o
101	Ett öppet Nationalmuseum	o	o	+	o	+	o	–
103	PUISTOPROMENADI	+	o	o	o	o	o	o
104	840	–	o	o	o	o	+	o
105	Kansallisaarre 00100	–	o	o	o	–	o	o
106	Louhi	–	o	–	o	–	o	o
108	Pergola	+	o	+	–	o	+	o
109	Puistopaviljonki	o	o	–	o	o	o	+
111	SANKARI	o	o	o	–	–	o	+
112	Salmiakki	+	o	o	o	–	–	–
113	Kansallismurikka	–	o	o	o	–	+	o
114	Yhteenpunoutunut puutarha	+	o	o	o	+	+	o
115	LASI-VEINE	–	o	+	o	–	o	o
116	Forum	o	o	+	+	o	o	o
121	80854	+	o	o	o	o	o	+
122	SÄLE	o	o	+	o	o	o	o
124	AILA	–	o	o	o	o	o	o
126	UUSI SIIPI-NEW WING	o	o	+	o	o	o	o
127	Karkeloi kansa ja kunnailla soi	o	o	o	o	o	+	+
128	PUUSI KANSSA	–	o	o	o	–	–	o
129	KANVAS	o	o	+	o	–	o	o
131	KEIDAS	o	o	+	o	o	o	–
132	KULMA	+	o	+	o	o	o	+
134	Komorebi	–	o	–	o	o	+	o
135	CYGNUS	o	o	+	o	o	+	o

1. yleisote
2. kaupunkikuva
3. pihatilojen muodostus
4. rakentamisen suhde vanhaan ympäristöön
5. ulkoarkkitehtuuri
6. sisätilojen arkkitehtuuri
7. toimivuus

+ hyvä
 o keskinkertainen
 – vaatimaton

Nro	Nimimerkki	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
136	Torni JULKAISTU	o	+	+	o	o	o	o
137	Puuperho	o	o	–	o	o	+	o
138		o	o	–	o	o	+	o
140	PISTETTA	o	o	–	o	–	o	o
141	Tammi	o	o	+	o	o	+	o
142	6.12.1917	–	o	–	o	o	o	o
144	lhme ja kumma	o	o	–	o	+	o	o
145	104729	–	o	+	o	o	o	o
146	6696Sm	o	o	+	o	o	o	o
148	Musta Neliö	o	o	–	o	o	–	o
151	Kaiku 15152530	+	o	+	o	o	o	o
152	Kruunu	+	o	+	o	o	o	o
153	Kupolimuseo	o	o	o	o	o	+	o
154	Descent1	–	o	o	o	o	–	o
155	aerarium ja perhosen siipiin heilahdus	o	o	+	o	o	o	o
156	RIIT	+	o	+	o	o	o	o
157	VIHREA	o	o	–	o	o	o	o
159	ROTKO	o	o	o	o	+	+	o
160	Pihajuhlat	+	o	–	o	o	+	o
161	Paasi	–	o	o	o	o	o	o
162	MINNE	+	o	+	o	o	o	o
163	Paviljonki	o	o	–	o	o	o	o
164	Sampo	+	o	+	o	o	+	o
165	Täällä pohjantähden alla	+	o	+	+	o	o	o
166	Pirtti	o	o	–	o	o	+	o
167	Stoko	o	o	+	o	o	+	o
169	isä ja poika	+	o	o	o	o	+	o
170	PEILI	o	o	+	o	o	o	o
171	Valu	o	o	+	o	+	o	o
173	Harju	o	o	o	o	o	+	o
174	MUOTOpuutarha	–	o	o	o	o	o	o
177	fragments of time	+	o	o	o	o	o	o
178	SAMPO	–	o	o	o	o	o	o
181	KIVI	o	+	+	o	o	o	o
182	SOLMU	–	o	–	o	o	o	o
183	Louhi	+	+	+	o	o	o	o
184	Takatasku	–	–	o	–	o	o	o
185	Potkuri	–	o	o	o	o	o	o

1. yleisote
2. kaupunkikuva
3. pihatilojen muodostus
4. rakentamisen suhde vanhaan ympäristöön
5. ulkoarkkitehtuuri
6. sisätilojen arkkitehtuuri
7. toimivuus

+ hyvä
 o keskinkertainen
 – vaatimaton

6. Kilpailun tulos

6.1 Päätös palkintojen jakamisesta

Palkintolautakunta päätti yksimielisesti jakaa palkinnot ja lunastukset seuraavasti:

1. palkinto, 80 000 €
ehdotukselle nro 89. "ATLAS"

Jaettu 3. palkinto, 28 500 €
ehdotukselle nro 60. "ASUURI"

Jaettu 3. palkinto, 28 500 €
ehdotukselle nro 98. "HAAPIO"

Jaettu 3. palkinto, 28 500 €
ehdotukselle nro 99. "LÄHDE"

Jaettu 3. palkinto, 28 500 €
ehdotukselle nro 125. "KOLME PIHAA"

Lisäksi päätettiin lunastaa 1. kilpailuvaiheen perusteella seuraavat ehdotukset:

Lunastus, 12 500 €
ehdotukselle nro 130. "BGD171727"

Lunastus, 12 500 €
ehdotukselle nro 176. "Kätketty"

Lisäksi päätettiin myöntää erityisansiota kunniamaininnat seuraaville ehdotuksille:

Nro 17. "HYPOGEUM", edustaa ansiokkaasti näkemystä, jossa rationalismi ja suorastaan alakuloisuus syrjäyttävät sovinnaiset viihtyisyys- ja mielenkiintoisuustavoitteet.

Nro 30. "Syli", tyylikkäästi vanhaan museorakennukseen liittyvän ja toiminnallisesti onnistuneen lisärakennuksen ansiosta.

Nro 66. "POP UP Uusi Kansallinen", veistoksellisen, sisäänkäyntinivelen kautta Kansallismuseorakennukseen liittyvän rakennusmassan ansiosta

Nro 88. "RAPOLA", muodonannoltaan taitavan ja rohkeasti vanhan museorakennuksen yhteyteen maan päälle sijoittuvan ehdotuksen ansiosta

Nro 139. "Alice Peilintakamaassa", komean ja veistoksellisen uuden vetovoimaisen symbolirakennuksen ansiosta.

6.2 Suositus jatkotoimenpiteistä

Palkintolautakunta suosittelee suunnittelun jatkamista kilpailun tuloksen perusteella ensimmäisen palkinnon saaneen ehdotuksen pohjalta ja suunnittelutehtävän antamista ehdotuksen tekijälle. Ehdotuksen jatkosuunnittelussa tulee ottaa huomioon palkintolautakunnan esitykset ehdotuksen kehittämiseksi.

6.3 Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus

Helsingissä 19.11.2019, allekirjoitukset sivulla 43.

6.4 Nimikuorten avaus

Arvostelupöytäkirjan tultua allekirjoitetuksi avattiin palkittujen, lunastettujen ja kunniamaininnan saaneiden ehdotusten nimikuoret ja todettiin ehdotusten tekijät.

1. palkinto, nro 89. "ATLAS"

JKMM Arkkitehdit
Lapinrinne 3
00100 Helsinki
www.jkmm.fi

Nimimerkki
"ATLAS"

Työryhmä

JKMM Arkkitehdit Oy
JKMM Arkkitehdit Oy ja sen perustajaosakkaat
omistavat suunnitelman tekijänoikeudet
JKMM Arkkitehdit Oy

Tekijät

Samuli Miettinen, arkkitehti SAFA
040 722 0271, samuli.miettinen@jkmm.fi
Asmo Jaaksi, arkkitehti SAFA
Teemu Kurkela, arkkitehti SAFA
Juha Mäki-Jyllilä, arkkitehti SAFA

Avustajat

Samuli Summanen, arkkitehti SAFA
Marko Pulli, arkkitehti
Marcus Kujala, arkkitehti SAFA

Asiantuntijat

Rakennesuunnittelu

Ramboll Finland Oy
Ilkka Mikkola, RI

LVIAJ-suunnittelu

Ramboll Finland Oy
Teppo Tulokas, RI
Ilari Ranta-aho, DI

Sähkösuunnittelu

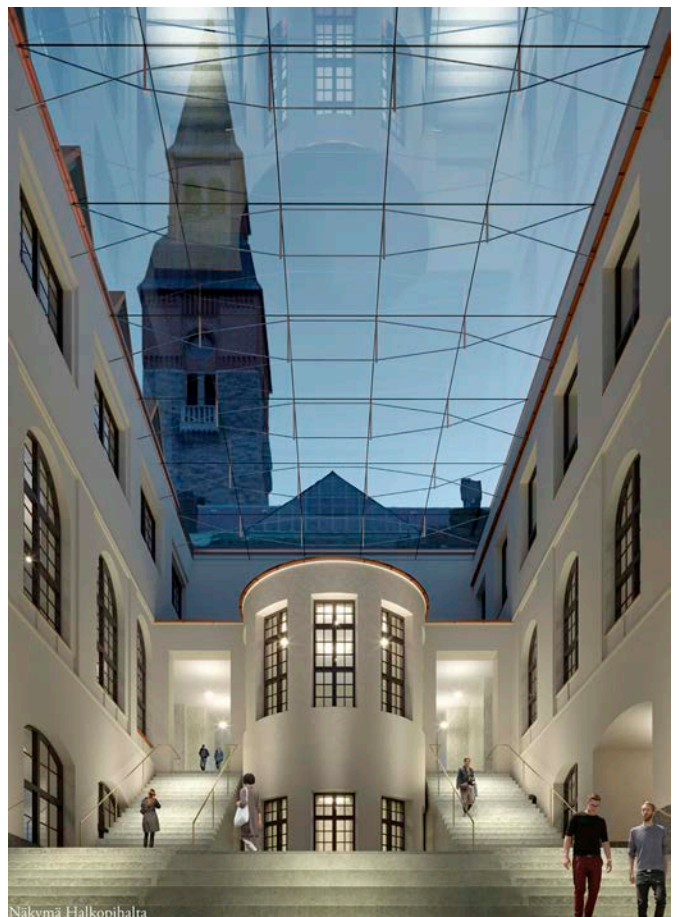
Ramboll Finland Oy
Erkki Hakanen, RI

GEO-suunnittelu

Ramboll Finland Oy
Petri Ihalainen, RI

Maisema-arkkitehtisuunnittelu

Loci Maisema-arkkitehdit Oy
Pia Kuusiniemi, maisema-arkkitehti MARK
Jussi Virta, maisema-arkkitehti MARK

Jaettu 3. palkinto nro 60. "ASUURI"

Yrityksen nimi ja osoite

Bruno Fioretti Marquez
Schlesische Str. 26F
10997 Berlin
Germany

Puhelinnumero

+49 30 – 61 65 78 0

Sähköpostiosoite

communications@bfm.berlin

Tekijät

Prof. Piero Bruno
Prof. Donatella Fioretti
Prof. José Gutierrez Marquez

Suunnittelutiimi / avustajat

Tobias Rabold, M.A.
Julius Schmidt-Barbo, M.Sc.
Ondrej Vanek, MgA
Kay Fischer, M.A.
Goncalo Leite Dipl.-Ing.
Gabriele Gagliardi, M.Sc. AAM
Olin Petzold

Pääsuunnittelu

Lindroos Architects Oy
Markus Lindroos, Arkkitehti SAFA
(PS, Vastaava ARK)
Osma Lindroos, Arkkitehti SAFA

Tekijänoikeus

Bruno Fioretti Marquez

Palotekninen suunnittelu

L2 Paloturvallisuus Oy
Juha-Pekka Laaksonen
FISE pv-luokan palotekninen suunnittelija

Valaistussuunnittelu

Kardorff ingenieure
Gabriele von Kardorff, Dipl.-Ing., M.Sc.

RTS-ympäristöluokitus

Granlund consulting oy
Tiina Pekonen, Ympäristöasiantuntija

LVIAJ, energia ja kestävä kehitys

Transsolar Energietechnik GmbH
Matthias Schuler

Visualisointi

Ponnie Images
Philipp Heuken, M.Sc.

Rakennesuunnittelu

Schnetzer Puskas Ingenieure
Kevin M. Rahner Dr. Sc. Eth Zürich

Maisema-arkkitehtuuri

Studio Sörensen
Landschaftsarchitektur
Prof. Dipl Ing. Christiane Sörensen

Jaettu 3. palkinto, nro 98. ”HAAPIO”

Tekijä

Rainer Mahlamäki, professori, arkkitehti SAFA,
rainer.mahlamaki@lma.fi

Pääavustajat

Taavi Henttonen, arkkitehti yo
Antti Canth, arkkitehti yo
Katri Rönkä, arkkitehti SAFA

Työryhmä

Pedro García Alcázar, arkkitehti
Tarmo Juhola, arkkitehti
Mykolas Malskis, arkkitehti
Jukka Savolainen, arkkitehti SAFA
Ilkka Syrjäkari, arkkitehti

Historian asiantuntija

Markus Lähtenmäki, taidehistorioitsija (ETH Zürich)

Tekniset asiantuntijat:

Tapio Aho, rakennesuunnittelu (Ramboll Finland)
Marko Hämäläinen, palotekninen suunnittelu
(Ramboll Finland)
Reijo Lehtimäki, sähkösuunnittelu (Ramboll Finland)
Aino-Kaisa Nuotio, maisema-arkkitehti
(Ramboll Finland)
Juha Aberg, LVIA-suunnittelu (Ramboll Finland)

Visualisointi

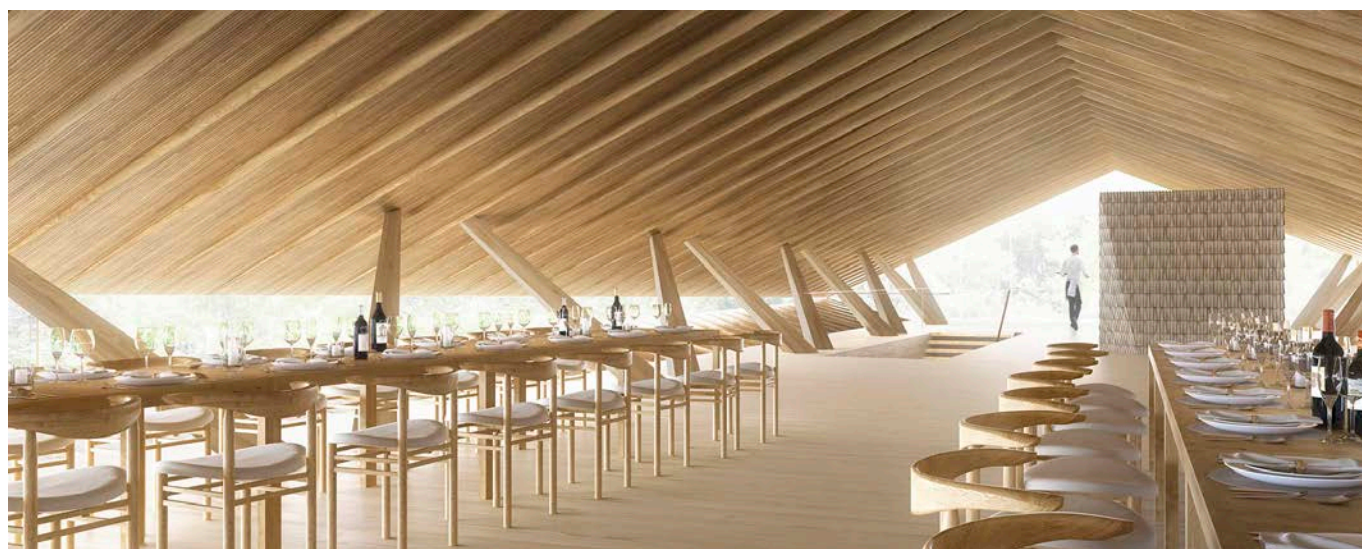
Brick Visual

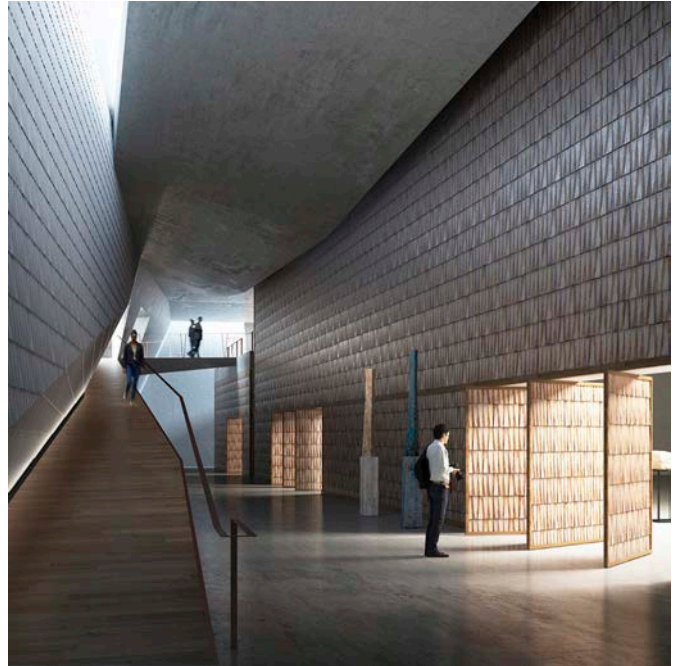
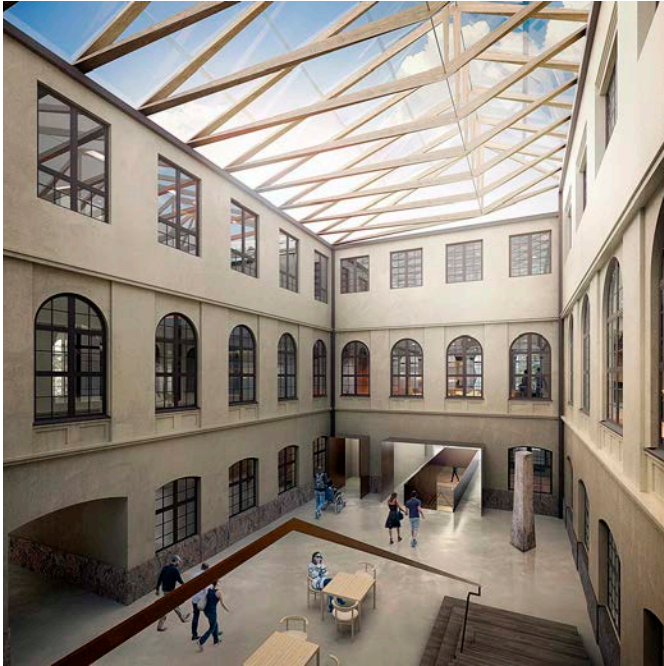
Yhteystiedot

Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy
Tehtaankatu 29 A
00150 Helsinki
puh. 010 315 4300

Tekijänoikeus

Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy

Jaettu 3. palkinto, nro 99. "LÄHDE"

Tekijänoikeus

Laidun-design Oy ja LPR-arkkitehdit Oy 50/50

Arkkitehtisuunnittelu

Marko Kivistö / Laidun Oy / marko@laidun.fi

Aleksi Myyryläinen / LPR-arkkitehdit Oy,

aleksi.myyrylainen@ark-lpr.fi

Iiro Kivistö / Laidun Oy

Pauno Narjus / LPR-arkkitehdit Oy

Rakennesuunnittelu

Johan Rosqvist / Pontek Oy

LVI-suunnittelu

Pekka Judin ja Erkki Immonen / Maaskola Oy

Maisemasuunnittelu

Ria Ruokonen / Maisema-arkkitehdit

Byman & Ruokonen Oy

Geosuunnittelu

Mika Kivistö ja Iikka Kärki / Pöyry Finland Oy

Rakennusalan konsultointi

Tahvo Sutela / Lasifakta Oy

Jaettu 3. palkinto, nro 125. ”KOLME PIHAA”

Tekijänoikeus

PES-Arkkitehdit Oy

Osoite

PES-Arkkitehdit Oy
Ison-Antintie 8
00930 Helsinki
Puhelin Jyri Eskola +86 150 2164 1440
Sähköposti: jyri.eskola@pesark.com

Työryhmä

Arkkitehtuuri

PES-Arkkitehdit Oy
Pekka Salminen, Professori, Arkkitehti, SAFA, Osakas

Avustaja

Arttu Suomalainen
Arkkitehti, SAFA, ARK 1483 FISE AA, Osakas

PES-Architects Consulting (Shanghai) Co. LTD
(PES-Arkkitehdit 100% omistama tytäryhtiö)
Jyri Eskola, Arkkitehti, SAFA, MArch.
Jaewoo Chon, Arkkitehti, MArch.

Avustajat

Inaki Zuazo, Arkkitehti, MSc.
Jianqiang Lin, Arkkitehti, BSc.
Richard Leung, Arkkitehti, MSc.

Rakennesuunnittelu

Ramboll Finland Tapio Aho

LVI-Suunnittelu

Grandlund Jukka Tyni

Geosuunnittelu

A-Insinöörit Ilona Häkkinen

Maisemasuunnittelu

MASU-Planning Malin Blomqvist,
Maisema-arkkitehti MARK

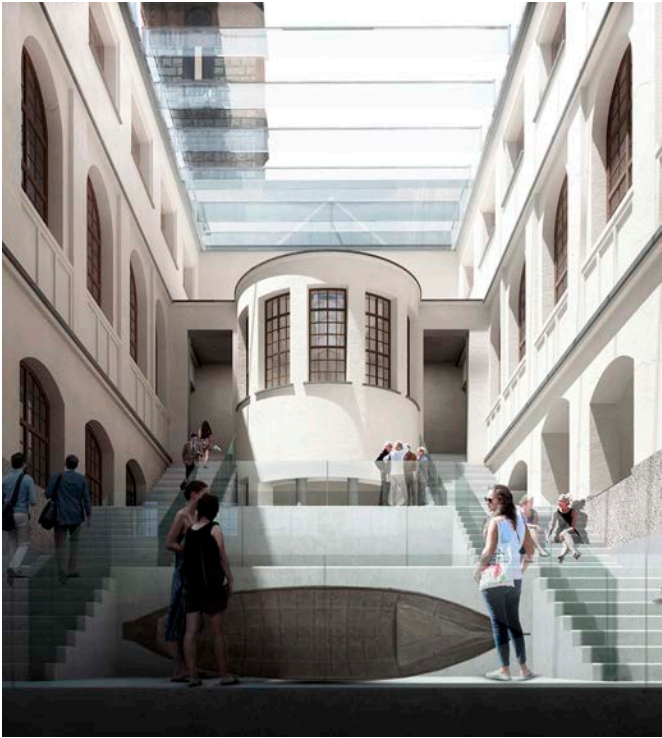
Keittiösuunnittelu

Suurkeittio Insinööritoimisto Rita Pulli, Rita Pulli

Vaativan museorakennuksen tekninen konsultointi

Buro Happold Engineering London Matthew Smith

Lunastus, nro 130. "BGD171727"

Company

Robert Gutowski Architects Ltd.

Designers

Robert Gutowski, Hunor László Kovács

Adress

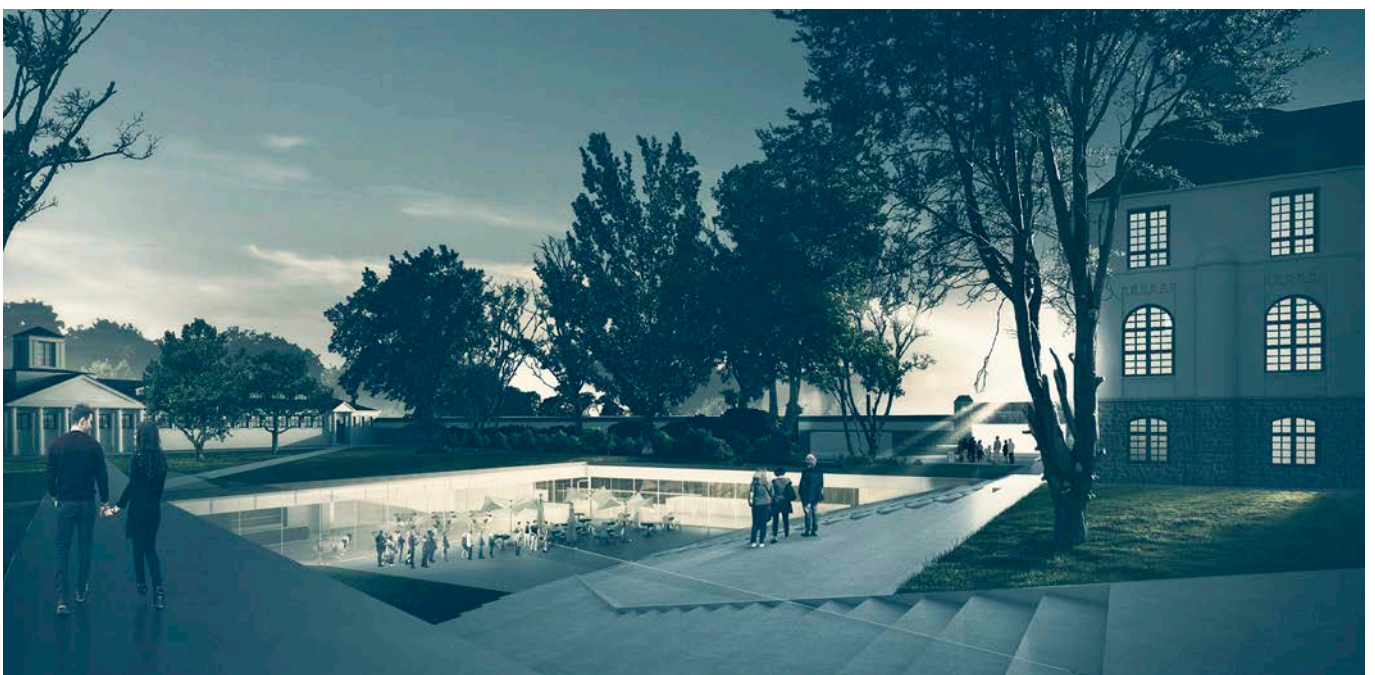
H-2071 Páty, Kossuth Lajos utca 113., Hungary
Tax number HU23302406
Phone +36 209724592
Email robertgutowski@robertgutowski.com

Assistants

Béla Ákos Szokolay,
Gáspár Bollók, Joanna Gutowski,
Zsombor Balogh,
Barnabás Dely-Steindl

Copyright

Robert Gutowski Architects Ltd. / Robert Gutowski

Lunastus, nro 176. ”Kätketty”

Yrityksen nimi

BAKPAK ARCHITECTS S.L.P.
Rekisteröintinumero, B90241373

Osoite

Calle Laraña N 6 1o izquierda
CP 41003, Sevilla (Spain)
www.bakpakarchitects.com

Yrityksen edustajan tiedot

Jose De la Peña Gómez Millán, arkkitehti, johtaja
+34 955 297 894
bakpak@bakpakarchitects.com

Yrityksen nimi

DAGOpen OÜ
Rekisteröintinumero, 10058058

Osoite

Fr.R. Kreutzwaldi 24
10147, Tallinn
www.dagopen.ee

Yrityksen edustajan tiedot

Jaan Kuusemets
arkkitehti, johtaja
+372 5229032, jaan@dagopen.ee

Tekijöiden tiedot

Jose De la Peña Gómez Millán
+34699714371 / jose.delap@bakpakarchitects.com
/ C/Paraná No16, sevilla, Spain

Jose A Pavón Gonzalez
+34687584503 / jose.pavon@bakpakarchitects.com
/ C/Palacio malaver No21, 1o, Sevilla

Jaan Kuusemets
+372 5229032 / jaan@dagopen.ee
Vambola 8-10, Tallinn

Erko Luhaaru
+372 58496887 / erko.luhaaru@gmail.com
Majaka 9-22, Tallinn

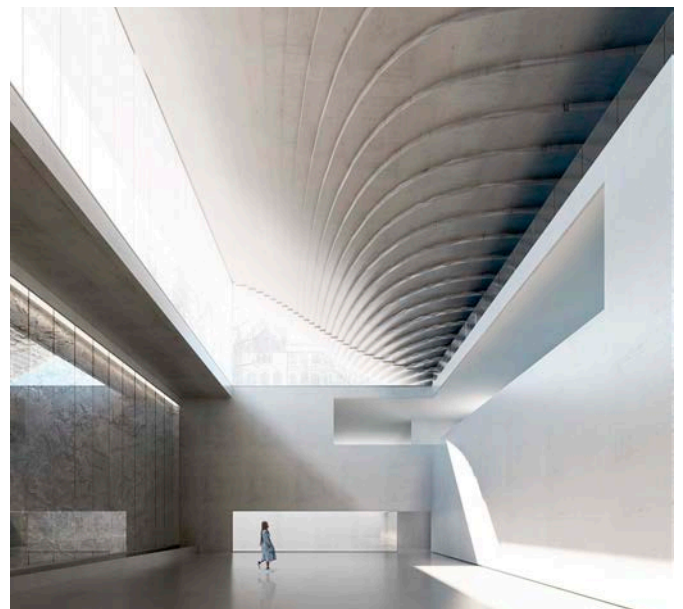
Anne Vingisar
+372 58182905 / anne.vingisar@gmail.com
Majaka 9-22, Tallinn

Palkintojen jakaminen osallistujien kesken

BAKPAK ARCHITECTS S.L.P.	50 %
DAGOpen OÜ	50 %
Jose De la Peña Gómez Millán	25 %
Jose A Pavón Gonzalez	25 %
Jaan Kuusemets	20 %
Erko Luhaaru	20 %
Anne Vingisar	10 %

Yhteisten osallistujien edustaja

Jaan Kuusemets

Kunniamaininnat

Kunniamaininnan saaneiden ehdotusten tekijöiltä pyydettiin suostumus nimien julkaisemiseen.

Nro 17. "HYPOGEUM"

Vastaavat arkkitehti

Arch. Riccardo Renzi
Florence-Architektien tilaus n.6737
Assistant Professor Researcher of Architectural
and Urban Design 08D1/ICAR14
University of Florence,
Architecture Department – DIDA
C.F. RNZRRCR79E14D612W
Via Ugo Foscolo n.40
50124 Firenze, Italy
email: riccardo.renzi@unifi.it
email: info@rrs-studio.com
mob. +39 334 6836222

Arkkitehti

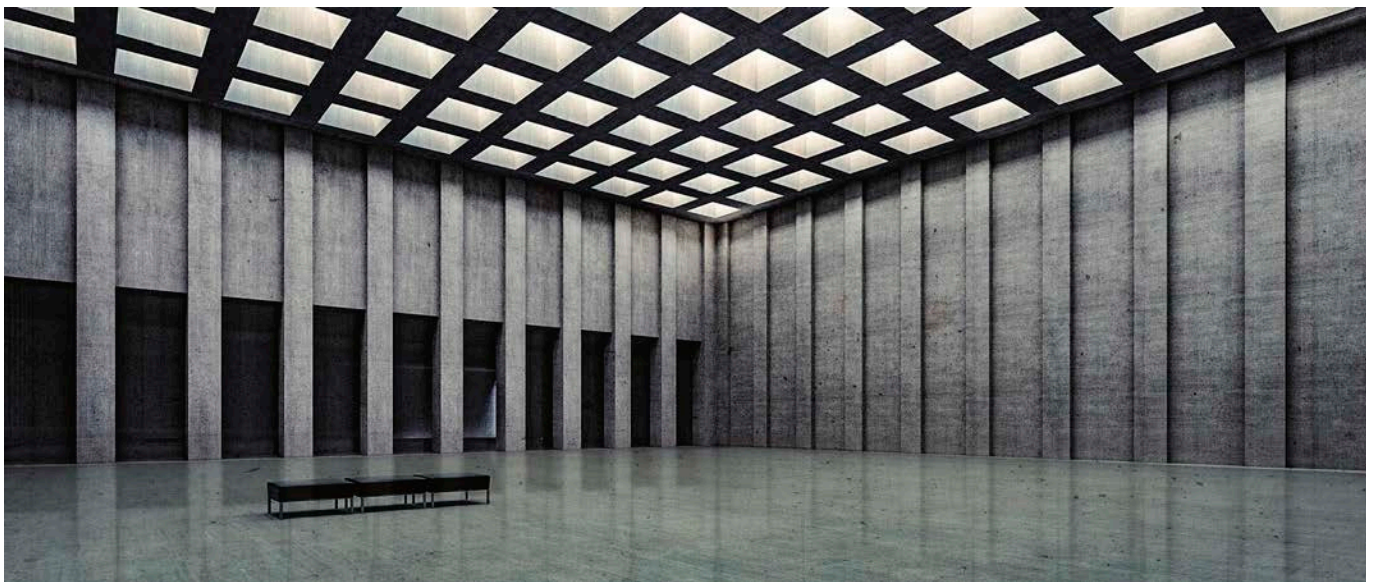
Arch. Elena Ceccarelli
C.F. CCCLNE88P46A851Q
Via Doccia n.1/A
52018 Castel San Niccolo (AR), Italy

Avustajia

Dott. Gabriele Marinari
C.F. MRNGRL94M10G088D
Via Delle Cantine n.7
58015 Orbetello (GR)
Italy

Dott. Novella Lecci
C.F. LCCNLL94H69D5750
Via Cennini n.14
50123 Firenze
Italy

Arch. Jovana Markovic
Nusiceva n.3
14000 Valjevo
Serbian tasavalta

Nro 30. "Syli"

Tekijänoikeus

Arkkitehdit Tommila Oy
miia-liina.tommila@arktom.fi
+358503237534
Kuusinimentie 5
00340 Helsinki

Tekijät

Miia-Liina Tommila
Diana Rimniceanu
Yrjänä Vuojala

Avustajat

Katariina Vuorio
Laura Pasanen
Hanna-Maria Virtanen
Stiina Ruusuvoori

Nro 66. "POP UP Uusi Kansallinen"

Arkkitehdit

Ricardo Cruz Recalde
ricardo.cruz-recalde@ala.fi
+358408252988
Merimiehenkatu 22 B 20, 00150 Helsinki

Isabel Sánchez del Campo
isabel.sanchez.delcampo@ala.fi
+358406490880
Hämeentie 15 B A27, 00500 Helsinki

Tekijänoikeus

Ricardo Cruz Recalde ja Isabel Sánchez del Campo

Nro 88."RAPOLA"

Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy

Tekijät

Työryhmä

Rainer Mahlamäki, arkkitehti SAFA, professori
Jalo Sippola, arkkitehti SAFA
Ilkka Syrjäkari, arkkitehti ARB
Ewa Mierzwa, arkkitehti
Piotr Panczyk, arkkitehti
Mykolas Malskis, arkkitehti

Tekijänoikeudet

Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy
Rainer Mahlamäki

Yhteyshenkilö

Rainer Mahlamäki
p. 010 315 4300
rainer.mahlamaki@lma.fi

Nro 139. "Alice Peilintakamaassa"

Pseudonym

Alice Peilintakamaassa
SMAR Architecture Studio

Architects

Dr. Fernando Jerez. COL 15400. Madrid. Spain
Belen Pérez de Juan. Madrid. Spain
Collaborators:
Bradley Millis
Sung Hwan Ahn

Address

info@smar-architects.com
+61 451 003 077 + (first option)
2/220 Nicholson Rd. 6008. WA Australia
+34 605 518 311
Calle Ciudad de Columbia 47. Tres Cantos Madrid.
Spain

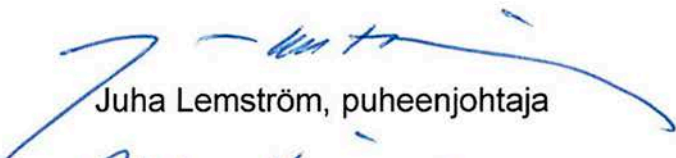
Copyright

SMAR Architecture Studio
Dr. Fernando Jerez
Belen Pérez de Juan
<https://www.smar-architects.com>

Allekirjoitukset

Helsingissä 19.11.2019

Juha Lemström, puheenjohtaja

Riitta Kaivosoja

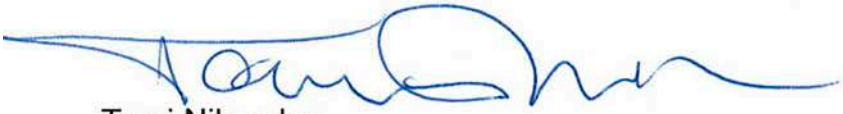
Juhani Kostet

Elina Anttila

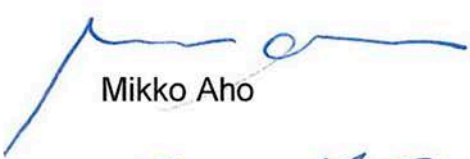
Helena Hirviniemi

Tomi Nikander

Janne Prokkola

Mikko Aho

Jaakko Blomberg

Jyrki Tasa

Jaana Tarkela

Jyrki Tiensuu, sihteeri

Museovirasto
Museiverket
Finnish Heritage Agency

KANSALLISMUSEO
NATIONALMUSEUM
THE NATIONAL MUSEUM OF FINLAND

Sennatit